Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (prvního rozšířeného senátu)

23. července 2025 *

„Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny – Zmrazení finančních prostředků – Seznam osob, subjektů a orgánů, na něž se vztahuje zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů – Ponechání žalobcova jména na seznamu – Článek 2 odst. 1 písm. g) rozhodnutí 2014/145/SZBP – Nesprávné posouzení – Právo na obhajobu – Přiměřenost“

Ve věci T-1095/23,

OT, zástupci: J.-P. Hordies a P. Blanchetier, advokáti,

žalobce,

proti

Radě Evropské unie, zástupci: V. Piessevaux a M.-C. Cadilhac, jako zmocněnci,

žalované,

TRIBUNÁL (první rozšířený senát),

ve složení: R. Mastroianni, předseda, M. Brkan (zpravodajka), I. Gâlea, T. Tóth a S. L. Kalėda, soudci,

za soudní kancelář: P. Núñez Ruiz, radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení, zejména:

– žalobě došlé kanceláři Tribunálu dne 21. listopadu 2023,

– rozhodnutí ze dne 28. února 2024, kterým bylo vyhověno žádosti žalobce o poskytnutí anonymity,

– návrhu na úpravu žaloby došlému kanceláři Tribunálu dne 18. května 2024,

po jednání konaném dne 26. března 2025,

vydává tento

* Jednací jazyk: francouzština.

Rozsudek

1 Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobce OT domáhá zrušení zaprvé rozhodnutí Rady (SZBP) 2023/1767 ze dne 13. září 2023, kterým se mění rozhodnutí 2014/145/SZBP o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. 2023, L 226, s. 104), a prováděcího nařízení Rady (EU) 2023/1765 ze dne 13. září 2023, kterým se provádí nařízení (EU) č. 269/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. 2023, L 226, s. 3) (dále jen „akty ze září 2023“), a zadruhé rozhodnutí Rady (SZBP) 2024/847 ze dne 12. března 2024, kterým se mění rozhodnutí 2014/145/SZBP o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. L, 2024/847), a prováděcího nařízení Rady (EU) 2022/849 ze dne 12. března 2024, kterým se provádí nařízení (EU) č. 269/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. L, 2024/849) (dále jen „akty z března 2024“), v rozsahu, v němž tyto akty (dále společně jen „napadené akty“) ponechávají jeho jméno na seznamech připojených k uvedeným aktům.

I. Skutečnosti předcházející sporu

2 Žalobce je kyperským státním příslušníkem.

3 Projednávaná věc se předkládá v souvislosti s omezujícími opatřeními přijatými Evropskou unií vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny.

4 V návaznosti na anexi Krymu Ruskou federací přijala Rada Evropské unie dne 17. března 2014 na základě článku 29 SEU rozhodnutí 2014/145/SZBP o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. 2014, L 78, s. 16).

5 Téhož dne přijala Rada na základě čl. 215 odst. 2 SFEU nařízení (EU) č. 269/2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnostem narušujícím nebo ohrožujícím územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny (Úř. věst. 2014, L 78, s. 6).

6 Dne 25. února 2022 přijala Rada s přihlédnutím k závažnosti situace na Ukrajině zaprvé rozhodnutí (SBZP) 2022/329, kterým se mění rozhodnutí 2014/145 (Úř. věst. 2022, L 50, s. 1), a zadruhé nařízení (EU) 2022/330, kterým se mění nařízení č. 269/2014 (Úř. věst. 2022, L 51, s. 1), mimo jiné za účelem úpravy kritérií, na jejichž základě mohou být fyzické nebo právnické osoby, subjekty nebo orgány cílem dotčených omezujících opatření.

7 Článek 2 odst. 1 a 2 rozhodnutí 2014/145, ve znění rozhodnutí 2022/329, stanoví:

„1. Zmrazují se veškeré finanční prostředky a hospodářské zdroje, které náležejí:

[…]

d) fyzickým nebo právnickým osobám, subjektům či orgánům, které materiálně či finančně podporují ruské činitele s rozhodovací pravomocí odpovědné za anexi Krymu nebo za destabilizaci Ukrajiny nebo které mají z vazby na tyto činitele prospěch;

[…]

g) předním podnikatelům nebo právnickým osobám, subjektům či orgánům, které jsou zapojeny do hospodářských odvětví, která poskytují značné zdroje příjmů vládě Ruské federace odpovědné za anexi Krymu a za destabilizaci Ukrajiny,

[…]

2. Žádné finanční prostředky ani hospodářské zdroje se nezpřístupní fyzickým nebo právnickým osobám, subjektům či orgánům uvedeným v příloze, a to přímo ani nepřímo ani v jejich prospěch.“

8 Podmínky tohoto zmrazení finančních prostředků jsou vymezeny v následujících odstavcích článku 2 rozhodnutí 2014/145, ve znění pozdějších předpisů.

9 Nařízení č. 269/2014, ve znění nařízení 2022/330, ukládalo přijetí opatření ke zmrazení finančních prostředků a vymezovalo způsoby tohoto zmrazení ve znění, které je v podstatě totožné se zněním rozhodnutí 2014/145, ve znění pozdějších předpisů. Konkrétně čl. 3 odst. 1 písm. a) až g) tohoto nařízení totiž v podstatě převzal čl. 2 odst. 1 písm. a) až g) uvedeného rozhodnutí.

10 Rozhodnutím Rady (SZBP) 2022/429 ze dne 15. března 2022, kterým se mění rozhodnutí 2014/145 (Úř. věst. 2022, L 87I, s. 44), jakož i prováděcím nařízením Rady (EU) 2022/427 ze dne 15. března 2022, kterým se provádí nařízení č. 269/2014 (Úř. věst. 2022, L 87I, s. 1) (dále jen „původní akty“), bylo jméno žalobce doplněno na seznamy připojené k rozhodnutí 2014/145 a k uvedenému nařízení (dále jen „sporné seznamy“).

11 Dne 13. dubna 2022 předala Rada žalobci spis WK 3073/2022 INIT.

12 Rozhodnutím Rady (SZBP) 2022/1530 ze dne 14. září 2022, kterým se mění rozhodnutí 2014/145 (Úř. věst. 2022, L 239, s. 149), a rozhodnutím Rady (SZBP) 2023/572 ze dne 13. března 2023, kterým se mění rozhodnutí 2014/145 (Úř. věst. 2023, L 75 I, s. 134), jakož i prováděcím nařízením Rady (EU) 2022/1529 ze dne 14. září 2022, kterým se provádí nařízení č. 269/2014 (Úř. věst. 2022, L 239, s. 1) a prováděcím nařízením Rady (EU) 2023/571 ze dne 13. března 2023, kterým se provádí nařízení č. 269/2014 (Úř. věst. 2023, L 75 I, s. 1), ponechala Rada jméno žalobce na sporných seznamech.

13 Dopisem ze dne 22. prosince 2022 předala Rada žalobci spis WK 17621/2022 INIT.

14 Dopisem ze dne 9. května 2023 se žalobce obrátil na Radu s žádostí o přezkum.

15 Dne 5. června 2023 přijala Rada rozhodnutí (SZBP) 2023/1094, kterým se mění rozhodnutí 2014/145 (Úř. věst. 2023, L 146, s. 20), a nařízení (EU) 2023/1089, kterým se mění nařízení č. 269/2014 (Úř. věst. 2023, L 146, s. 1).

16 Rozhodnutím 2023/1094 byla změněna kritéria pro zařazení jmen osob, na které se vztahuje zmrazení finančních prostředků. Znění čl. 2 odst. 1 písm. g) rozhodnutí 2014/145 se nahrazuje tímto:

„g) předním podnikatelům působícím v Rusku a jejich nejbližším rodinným příslušníkům anebo jiným fyzickým osobám, kteří mají z vazby na ně prospěch, nebo podnikatelům, právnickým osobám, subjektům či orgánům zapojeným do hospodářských odvětví, která poskytují značné zdroje příjmů vládě Ruské federace odpovědné za anexi Krymu a za destabilizaci Ukrajiny […]“

17 Nařízením 2023/1089 bylo obdobným způsobem změněno nařízení č. 269/2014.

18 Dopisem ze dne 19. června 2023 informovala Rada žalobce, že má v úmyslu ponechat jeho jméno na sporných seznamech na základě pozměněných odůvodnění.

19 Dopisem ze dne 29. června 2023 zaslal žalobce Radě novou žádost o přezkum.

20 Dopisem ze dne 5. července 2023 podal žalobce na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331) žádost o přístup ke spisu Rady, aby mu byly zpřístupněny dokumenty umožňující identifikovat členské státy, které iniciovaly návrh na zařazení jeho jména na sporné seznamy.

21 Dopisem ze dne 10. července 2023 předala Rada žalobci spis WK 5142/2023 INIT ze dne 20. dubna 2023 obsahující informace o podnikatelském prostředí a hospodářství Ruska.

22 Dopisem ze dne 18. srpna 2023 předala Rada žalobci spis WK 10555/2023 INIT ze dne 14. srpna 2023, jakož i spis WK 5142/2023 ADD 1 ze dne 16. srpna 2023, obsahující další informace o podnikatelském prostředí a hospodářství Ruska.

23 Dopisem ze dne 28. srpna 2023 Rada v odpovědi na žádost o přístup ke spisu založenou na nařízení č. 1049/2001 zpřístupnila žalobci některé dokumenty a uvedla, že zpřístupnění některých dalších dokumentů není možné z důvodu ochrany osobních údajů a mezinárodních vztahů, zejména u spisů WK 10524/2023 ze dne 9. srpna 2023 a WK 10524/2023 REV 1 ze dne 10. srpna 2023.

24 Dopisem ze dne 29. srpna 2023 podal žalobce novou žádost o přezkum, v níž rovněž požádal o předání spisu WK 10524/23 REV1 zmíněného v dopise Rady ze dne 18. srpna 2023, který však s tímto dopisem nebyl předán.

25 Dopisem ze dne 1. září 2023 podal žalobce na základě nařízení č. 1049/2001 potvrzující žádost o přístup k dokumentům.

26 Přijetím aktů ze září 2023 bylo jméno žalobce ponecháno na sporných seznamech z následujících důvodů:

„[Žalobce] je jedním z vlastníků konglomerátu [konsorcia] Alfa Group, kter[é] zahrnuje společnost Alfa Bank, jež je jedním z největších ruských daňových poplatníků. Má se za to, že je jednou z nejvlivnějších osob v Rusku. Má spolehlivé vazby na prezidenta Ruské federace Vladimíra Putina. Vladimír Putin odměnil Alfa Group za [jeho] loajalitu vůči ruským orgánům tím, že [mu] poskytl politickou pomoc s plány v oblasti zahraničních investic.

Pojišťovna AlfaStrakhovanie, která je dceřinou společností konsorcia Alfa Group, poskytuje pojištění pro vozidla Federální služby Národní gardy Ruské federace (Rosgvardija), jejíž jednotky operují v okupovaných oblastech Ukrajiny pod ruskou kontrolou, a dále pojištění pro vozidla ochranky prezidenta Ruské federace Vladimíra Putina. Kromě toho další dceřiná společnost konsorcia Alfa Group, X5 Retail Group, spolupracuje se společností JSC Voentorg, subjektem, na který se vztahují omezující opatření a který ozbrojeným silám Ruské federace poskytuje stravovací a prádelní služby a dodává jim vojenské uniformy, přičemž jeho dceřiná společnost prodává trička s vojenským symbolem ‚Z', který ruská propaganda využívá k podpoře útočné války Ruska proti Ukrajině. [Žalobce tedy aktivně] materiálně či finančně poskytuje podporu ruským činitelům s rozhodovací pravomocí odpovědným za anexi Krymu či destabilizaci Ukrajiny a má z vazby na tyto činitele prospěch. Je rovněž jedním z předních podnikatelů působících v Rusku a současně podnikatelem působícím v hospodářských odvětvích, která poskytují značné zdroje příjmů vládě Ruské federace odpovědné za anexi Krymu a za destabilizaci Ukrajiny."

27 Dopisem ze dne 15. září 2023 informovala Rada žalobce o ponechání jeho jména na sporných seznamech a odpověděla na jeho žádosti o přezkum.

28 Dopisem ze dne 23. října 2023, v odpovědi na potvrzující žádost žalobce, mu Rada zpřístupnila některé dokumenty a uvedla, že přístup k jiným dokumentům, zejména ke spisům WK 10524/2023 a WK 10524/2023 REV 1, byl odepřen na základě čl. 4 odst. 1 písm. a) třetí odrážky a čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1049/2001.

29 Dopisem ze dne 26. října 2023 předala Rada žalobci spis WK 10524/2023 REV 1.

30 Akty ze dne 15. března 2022 uvedené v bodě 10 výše a akty ze dne 14. září 2022 uvedené v bodě 12 výše byly předmětem žaloby na neplatnost, která byla zamítnuta rozsudkem ze dne 15. listopadu 2023, OT v. Rada (T-193/22, EU:T:2023:716).

II. Skutečnosti následující po podání žaloby

31 Dopisem ze dne 8. února 2024 informovala Rada žalobce o svém záměru ponechat jeho jméno na sporných seznamech a předala mu spis WK 1303/2024 INIT ze dne 29. ledna 2024, jakož i spis WK 5142/2023 ADD 2 ze dne 29. ledna 2024, obsahující další informace o podnikatelském prostředí a hospodářství Ruska.

32 Dopisem ze dne 18. února 2024 požádal žalobce Radu, aby přezkoumala ponechání jeho jména na sporných seznamech.

33 Dopisem ze dne 21. února 2024 zopakovala Rada žalobci svůj záměr ponechat jeho jméno na sporných seznamech.

34 Dopisem ze dne 27. února 2024 požádal žalobce Radu, aby znovu zvážila ponechání jeho jména na sporných seznamech.

35 Akty z března 2024 bylo jméno žalobce ponecháno na sporných seznamech z následujících důvodů:

„[Žalobce] je jedním z hlavních akcionářů konsorcia Alfa Group. Je jednou z nejvlivnějších osob v Rusku. Vladimír Putin odměnil Alfa Group za [jeho] loajalitu vůči ruským orgánům tím, že [mu] poskytl politickou pomoc s plány v oblasti zahraničních investic.

Pojišťovna AlfaStrakhovanie, která je dceřinou společností konsorcia Alfa Group, poskytuje pojištění pro vozidla Federální služby Národní gardy Ruské federace (Rosgvardija), jejíž jednotky operují v okupovaných oblastech Ukrajiny pod ruskou kontrolou, a dále pojištění pro vozidla ochranky prezidenta Ruské federace Vladimira Putina.

Společnost AlfaStrakhovanie poskytla pojištění například společnosti JSC Kalašnikov Concern a Central Scientific- Research Institute for Precision Machine Engineering (TsNIITochMash), jejichž zbraně široce využívá ruská armáda na Ukrajině a použila je i při páchání otřesných činů v Buči.

Kromě toho další dceřiná společnost konsorcia Alfa Group, X5 Retail Group, spolupracuje se společností JSC Voentorg, subjektem, na který se vztahují omezující opatření a který ozbrojeným silám Ruské federace poskytuje stravovací a prádelní služby a dodává jim vojenské uniformy, přičemž jeho dceřiná společnost prodává trička s vojenským symbolem ‚Z', který ruská propaganda využívá k podpoře útočné války Ruska proti Ukrajině. [Žalobce tedy aktivně] materiálně či finančně poskytuje podporu ruským činitelům s rozhodovací pravomocí odpovědným za anexi Krymu či destabilizaci Ukrajiny a má z vazby na tyto činitele prospěch.

Je rovněž jedním z předních podnikatelů působících v Rusku a současně podnikatelem působícím v hospodářských odvětvích, která poskytují značné zdroje příjmů vládě Ruské federace, odpovědné za anexi Krymu a za destabilizaci Ukrajiny."

36 Dopisem ze dne 15. března 2024 Rada informovala žalobce o ponechání jeho jména na sporných seznamech a odpověděla na jeho žádosti o přezkum.

37 Dopisem ze dne 10. dubna 2024 podal žalobce po vyhlášení rozsudků ze dne 10. dubna 2024, Aven v. Rada (T-301/22, nezveřejněný, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2024:214), a ze dne 10. dubna 2024, Fridman v. Rada (T-304/22, nezveřejněný, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2024:215), žádost o přezkum.

38 Akty ze dne 13. března 2023 uvedené v bodě 12 výše byly předmětem žaloby na neplatnost, která byla zamítnuta rozsudkem ze dne 11. září 2024, OT v. Rada (T-286/23, nezveřejněný, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2024:606).

III. Návrhová žádání účastníků řízení

39 Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

– zrušil napadené akty v rozsahu, v němž se jej týkají;

– nařídil Radě odstranit jeho jméno ze sporných seznamů;

– uložil Radě náhradu nákladů řízení.

40 Rada navrhuje, aby Tribunál:

– žalobu zamítl;

– uložil žalobci náhradu nákladů řízení.

IV. Právní otázky

A. K pravomoci Tribunálu rozhodnout o druhém bodu návrhových žádání žalobce

41 Druhým bodem návrhových žádání žalobce navrhuje, aby Tribunál nařídil Radě vyškrtnutí jeho jména ze sporných seznamů. Tímto bodem návrhových žádání tak v podstatě navrhuje, aby Tribunál uložil Radě příkaz.

42 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v rámci kontroly legality podle článku 263 SFEU Tribunál nemá pravomoc vydávat příkazy orgánům, institucím a jiným subjektům Unie [viz usnesení ze dne 26. října 1995, Pevasa a Inpesca v. Komise, C-199/94 P a C-200/94 P, EU:C:1995:360, bod 24 a citovaná judikatura; v tomto smyslu viz rovněž rozsudky ze dne 9. června 2021, Borborudi v. Rada, T-580/19, EU:T:2021:330, bod 34 (nezveřejněný), a ze dne 8. března 2023, Prigožina v. Rada, T-212/22, nezveřejněný, EU:T:2023:104, bod 19 a citovaná judikatura], i když se týkají podmínek výkonu jeho rozsudků (usnesení ze dne 22. září 2016, Gaki v. Komise, C-130/16 P, nezveřejněné, EU:C:2016:731, bod 14, a ze dne 19. července 2016, Trajektna luka Split v. Komise, T-169/16, nezveřejněné, EU:T:2016:441, bod 13).

43 Z toho vyplývá, že v rámci žaloby podané na základě článku 263 SFEU nemá Tribunál ani v případě zrušení aktů, kterými jsou přijata nebo ponechána v platnosti omezující opatření vůči fyzické osobě, právnické osobě, subjektu či orgánu, pravomoc nařídit vyškrtnutí jména této fyzické osoby, nebo názvu této právnické osoby, subjektu nebo orgánu ze sporných seznamů.

44 Z výše uvedených úvah vyplývá, že druhý bod návrhových žádání musí být zamítnut z důvodu nedostatku pravomoci.

B. K věci samé

45 Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody, z nichž první vychází z nesprávného posouzení, druhý z porušení zásady proporcionality a třetí z porušení práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu.

46 Tribunál považuje za vhodné posoudit nejprve třetí žalobní důvod vycházející z porušení práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu, poté první žalobní důvod vycházející z nesprávného posouzení a nakonec druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality.

1. Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení práva na obhajobu a na účinnou soudní ochranu

47 Nejprve je třeba zkoumat argumenty žalobce týkající se aktů ze září 2023 a poté argumenty týkající se aktů z března 2024.

a) K aktům ze září 2023

48 Žalobce má za to, že jeho právo na obhajobu a právo na účinnou soudní ochranu bylo porušeno, protože mu Rada nepředala některé důkazy, ačkoli o ně bylo požádáno v rámci žádosti o přístup k dokumentům.

49 Kromě toho žalobce Radě vytýká, že nezohlednila argumenty uvedené v jeho žádostech o přezkum, že neindividualizovala odpovědi na tyto žádosti, že mu nepředala spis s přesvědčivými důkazy, ale pouze neúplný spis, a odmítla jej vyslechnout.

50 Žalobce tvrdí, že Rada nezohlednila skutečnost, že předložené důkazy nepostačovaly k podpoře důvodů, které byly vůči němu uplatněny k odůvodnění ponechání jeho jména na sporných seznamech.

51 Rada s argumentací žalobce nesouhlasí.

52 V tomto ohledu je na prvním místě třeba připomenout, že právo být vyslechnut v každém řízení stanovené v čl. 41 odst. 2 písm. a) Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), které je nedílnou součástí dodržování práva na obhajobu, zaručuje každému možnost užitečným a účinným způsobem vyjádřit stanovisko v průběhu správního řízení před přijetím každého rozhodnutí, které by se mohlo nepříznivě dotknout jeho zájmů (rozsudky ze dne 27. července 2022, RT France v. Rada, T-125/22, EU:T:2022:483, bod 75 a ze dne 15. listopadu 2023, OT v. Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 79).

53 Rovněž je třeba připomenout, že v případě aktů, na základě kterých jsou jméno osoby nebo název subjektu již uvedené na seznamech ukládajících omezující opatření ponechány, není účinek překvapení již nezbytný k tomu, aby byla zajištěna účinnost uvedených opatření, takže přijetí takových aktů musí v zásadě předcházet sdělení důkazů uplatněných v neprospěch dotyčné osoby, jakož i příležitost přiznaná dotyčné osobě nebo subjektu, aby byly vyslechnuty [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 21. prosince 2011, Francie v. People’s Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, bod 62; a ze dne 1. října 2020, Maklúf v. Rada, C-157/19 P, nezveřejněný, EU:C:2020:777, bod 44, a ze dne 18. května 2022, Foz v. Rada, T-296/20, EU:T:2022:298, bod 66 (nezveřejněný)].

54 Dodržování práva na obhajobu kromě toho zahrnuje i právo na přístup ke spisu za současného respektování oprávněných zájmů důvěrnosti, které jsou zakotveny v čl. 41 odst. 2 písm. b) Listiny (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 99 a ze dne 12. června 2024, Shammout v. Rada, T-649/22, nezveřejněný, EU:T:2024:376, bod 36).

55 V tomto ohledu Soudní dvůr zdůraznil, že ochrana, kterou poskytuje požadavek na sdělení důkazů v neprospěch určité osoby a právo předložit vyjádření před přijetím aktů, kterými se jméno osoby nebo název subjektu ponechávají na seznamu osob nebo subjektů, na které se vztahují omezující opatření, je podstatná a zásadní pro právo na obhajobu. Platí to tím spíše, že předmětná

omezující opatření mají podstatný vliv na práva a svobody dotčených osob a skupin [rozsudky ze dne 21. prosince 2011, Francie v. People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, bod 64 a ze dne 18. května 2022, Foz v. Rada, T-296/20, EU:T:2022:298, bod 67 (nezveřejněný)].

56 Cílem pravidla, podle kterého osobě, jíž je určeno rozhodnutí nepříznivě zasahující do jejího právního postavení, musí být umožněno uvést vyjádření před přijetím tohoto rozhodnutí, totiž je, aby dotyčný orgán rovněž náležitě zohlednil všechny rozhodné skutečnosti. Zajištění účinné ochrany uvedené osoby, jíž je rozhodnutí určeno, má především za cíl, aby tato osoba mohla opravit chybu nebo uplatnit takové skutečnosti týkající se její osobní situace, jež mohou ovlivnit to, zda rozhodnutí bude, či nebude přijato nebo zda bude mít takový či jiný obsah (rozsudky ze dne 21. prosince 2011, Francie v. People's Mojahedin Organization of Iran, C-27/09 P, EU:C:2011:853, bod 65, a ze dne 24. listopadu 2021, Aman Dimashq v. Rada, T-259/19, EU:T:2021:821, bod 69).

57 V projednávané věci je třeba uvést, že odůvodnění zařazení na seznam aktů ze září 2023 bylo částečně změněno oproti odůvodnění předchozích aktů, přičemž bylo přijato odůvodnění, že žalobce je „jedním z hlavních akcionářů" konsorcia Alfa Group, což je formulace, která v podstatě odpovídá formulaci „vlastníka" uvedené v odůvodnění původních aktů nebo „hlavního akcionáře" obsažené v aktech z 13. března 2023 zmíněných v bodě 12 výše. Rada totiž v aktech ze září 2023 uplatnila na žalobce ustanovení čl. 2 odst. 1 písm. g) rozhodnutí 2014/145, ve znění rozhodnutí 2023/1094, konkrétně ta, která se týkají „přední[ch] podnikatelů[…] působící[ch] v Rusku" [dále jen „první část pozměněného kritéria g)"], a ta, která se týkají „podnikatelů[…] […] zapojený[ch] do hospodářských odvětví, která poskytují značné zdroje příjmů vládě Ruské federace" [dále jen „třetí část pozměněného kritéria g)"].

58 Je třeba konstatovat, že dopisem ze dne 19. června 2023 Rada informovala žalobce o svém záměru ponechat jeho jméno na sporných seznamech na základě upraveného návrhu odůvodnění. Následně Rada dopisem 18. srpna 2023 potvrdila žalobci svůj záměr ponechat uvedené jméno na sporných seznamech na základě doplněného návrhu odůvodnění. V posledně uvedeném dopise Rada uvedla, že žalobci jako přílohy zasílá spis WK 10524/2023 REV 1 ze dne 10. srpna 2023, spis WK 10555/2023 INIT obsahující informace týkající se jeho osobní situace, a spis WK 5142/23 ADD 1 obsahující doplňující informace o podnikatelském prostředí a hospodářství Ruska.

59 Dopisem ze dne 29. srpna 2023 zaslaným odboru Rady pro vnější vztahy odpovědnému za přezkum omezujících opatření informoval žalobce tento odbor o tom, že mu nebyl předán spis WK 10524/2023 REV 1, a požádal, aby mu byl tento spis předán co nejdříve.

60 Zejména s ohledem na odpovědi poskytnuté na jednání je třeba uvést, že Rada neprokázala, že spis WK 10524/2023 REV 1 byl žalobci předán před přijetím aktů ze září 2023. S ohledem na informace obsažené ve spise je tedy třeba mít za to, že tento spis byl žalobci předán až 26. října 2023, tedy více než měsíc po uvedeném přijetí.

61 Rada tak tím, že žalobci nepředala spis WK 10524/2023 REV 1 před přijetím aktů ze září 2023, porušila právo žalobce na obhajobu, zejména jeho právo být vyslechnut, jakož i jeho právo na přístup ke spisu zaručené v čl. 41 odst. 2 písm. a) a b) Listiny.

62 Je však třeba připomenout, že z ustálené judikatury vyplývá, že k tomu, aby porušení práva na obhajobu vedlo ke zrušení napadeného aktu, je třeba, aby v případě, že by k této vadě nedošlo, mohlo řízení dospět k odlišnému výsledku, což přísluší prokázat osobě, která se takového porušení dovolává (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. června 2020, Vněšekonombank v. Rada, C-731/18 P, nezveřejněný, EU:C:2020:500, bod 73 a citovaná judikatura).

63 V projednávané věci je třeba uvést, že žalobce v žalobě a v replice nevysvětlil důvody, proč, kdyby mu byl spis WK 10524/2023 REV 1 předán před přijetím aktů ze září 2023, mohlo řízení o přezkumu opatření přijatých vůči němu vést k odlišnému výsledku. Argumentace žalobce se totiž netýká konkrétně důsledků neposkytnutí uvedeného spisu v průběhu řízení o přezkumu opatření přijatých vůči němu, ale v podstatě směřuje ke zpochybnění dopisu odboru Rady pověřeného přístupem veřejnosti k dokumentům orgánů ze dne 23. října 2023, kterým byl odepřen přístup k některým dokumentům na základě čl. 4 odst. 1 písm. a) třetí odrážky a čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1049/2001.

64 Kromě toho je třeba připomenout, že jak vyplývá z bodů 54 až 56 výše, právo na přístup ke spisu osoby nebo subjektu, na které se vztahují omezující opatření, má za cíl umožnit jim vyjádřit se ke skutečnostem, které jsou vůči nim uplatňovány. Z toho vyplývá, že takové právo je striktně omezeno na osobu nebo subjekt, na které se vztahují omezující opatření, s cílem zajistit jejich obhajobu v rámci řízení o přezkumu opatření, která vůči nim byla přijata. V projednávané věci žalobce Radě zejména vytýká, že mu nepředala spis s referenčním číslem WK 10524/2023 INIT, a sice dřívější verzi spisu WK 10524/2023 REV 1. Tento argument přitom nemůže obstát, jelikož Rada k odůvodnění ponechání jména žalobce na sporných seznamech v září 2023 nevycházela ze spisu WK 10524/2023 INIT.

65 K odůvodnění ponechání jména žalobce na sporných seznamech v září 2023 totiž Rada vycházela zejména ze spisů WK 3073/2022 INIT ze dne 12. března 2022 a WK 17621/2022 INIT ze dne 14. prosince 2022, které žalobci předala po přijetí aktů ze dne 15. března 2022 uvedených v bodě 10 výše a v rámci přezkumného řízení, které vedlo k přijetí aktů 13. března 2023 uvedených v bodě 12 výše. Rada vycházela rovněž ze spisů WK 10555/2023 INIT ze dne 14. srpna 2023 a WK 10524/2023 REV 1. Ačkoliv je pravda, že byl posledně uvedený spis žalobci předán až po přijetí aktů ze září 2023, je nutno konstatovat, že žalobce ve svých písemnostech nevysvětlil, proč nelze vyloučit, že by výsledek přezkumného řízení mohl být odlišný, kdyby mu byl tento spis poskytnut před přijetím posledně uvedených aktů. Stejně tak se žalobce, který byl k tomuto bodu dotázán na jednání, omezil na abstraktní tvrzení, že mohl vznést připomínky k dokumentům obsaženým v dotčeném spisu, aniž vysvětlil, jak by zohlednění těchto připomínek mohlo vést k odlišenému výsledku.

66 S ohledem na judikaturu připomenutou v bodě 62 výše je proto třeba mít za to, že porušení práva na přístup ke spisu a práva být vyslechnut nevede ke zrušení aktů ze září 2023.

67 Pokud jde o argumenty žalobce týkající se odmítnutí poskytnout mu některé dokumenty týkající se zařazení a ponechání jeho jména na sporných seznamech, zejména informace týkající se členských států, které navrhly přijmout vůči němu omezující opatření, jež mu bylo zasláno odborem Rady zajišťujícím přístup veřejnosti k dokumentům na základě nařízení č. 1049/2001, je třeba rozlišovat mezi pravidly týkajícími se práva veřejnosti na přístup k dokumentům v držení orgánů stanovenými v nařízení č. 1049/2001 a dodržováním práva na obhajobu zakotveného v čl. 41 odst. 2 Listiny, které zahrnuje právo být vyslechnut a právo na přístup ke spisu při respektování oprávněných zájmů důvěrnosti. Příjemci a cíle práva na přístup veřejnosti

k dokumentům orgánů na základě nařízení č. 1049/2001 se totiž značně liší od příjemců a účelu práva na přístup ke spisu v rámci řízení o přezkumu omezujících opatření uplatněných na osobu, na kterou se tato opatření vztahují.

68 Podle bodu 1 odůvodnění nařízení č. 1049/2001 je toto nařízení v souladu s vůli vyjádřenou v čl. 1 druhém pododstavci SEU přijímat rozhodnutí co nejotevřeněji a co nejblíže občanům. Jak je připomenuto v bodě 2 odůvodnění uvedeného nařízení, právo na přístup veřejnosti k dokumentům orgánů souvisí s demokratickou povahou těchto orgánů (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 1. července 2008, Švédsko a Turco v. Rada, C-39/05 P a C-52/05 P, EU:C:2008:374, bod 34). K dosažení těchto cílů mají podle čl. 2 odst. 1 uvedeného nařízení všichni občané Unie a všechny fyzické a právnické osoby, které mají bydliště nebo sídlo v členském státě, právo na přístup k dokumentům orgánů. Z toho vyplývá, že účelem tohoto nařízení je zaručit přístup k veřejným dokumentům každému, a nikoliv jej omezit na přístup žadatele k dokumentům, které se ho týkají (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. dubna 2005, Sison v. Rada, T-110/03, T-150/03 a T-405/03, EU:T:2005:143, bod 50). Podle čl. 6 odst. 1 tohoto nařízení totiž žadatel není povinen prokazovat jakýkoli zájem, aby získal přístup k požadovaným dokumentům, takže jeho žádost musí být posouzena stejným způsobem jako žádost od kteréhokoli jiné osoby (rozsudky ze dne 6. července 2006, Franchet a Byk v. Komise, T-391/03 a T-70/04, EU:T:2006:190, bod 82, a ze dne 20. prosince 2023, OCU v. SRB, T-496/18, nezveřejněný, EU:T:2023:857, bod 43). Kromě toho je třeba připomenout, že zvláštní zájem, který může uplatňovat žadatel o přístup k dokumentu, který se jej osobně týká, nemůže být zohledněn v rámci uplatnění povinných výjimek stanovených v čl. 4 odst. 1 písm. a) téhož nařízení (rozsudek ze dne 26. dubna 2005, Sison v. Rada, T-110/03, T-150/03 a T-405/03, EU:T:2005:143, bod 52).

69 Pokud tedy žalobce hodlá napadnout skutečnost, že mu Rada rozhodnutím ze dne 23. října 2023 přijatým na základě nařízení č. 1049/2001 neoprávněně odepřela přístup k některým dokumentům, stačí poukázat na to, že se žalobce ve svých návrhových žádáních nedomáhá zrušení uvedeného rozhodnutí.

70 Na druhém místě je třeba uvést, že ustanovení unijního práva, na jejichž základě byla přijata omezující opatření vůči žalobci, a sice rozhodnutí 2014/145, ve znění pozdějších předpisů, a nařízení č. 269/2014, ve znění pozdějších předpisů, nepřiznávají dotčeným osobám právo na formální slyšení. Stejně tak ani z čl. 41 odst. 2 písm. a) Listiny nevyplývá, že formální slyšení je jediným způsobem, který dotyčné osobě umožňuje užitečným a účinným způsobem zajistit výkon jejího práva být vyslechnuta (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 21. května 2022, Boshab v. Rada, C-242/21 P, nezveřejněný, EU:C:2022:375, bod 62, a ze dne 9. února 2023, Boshab v. Rada, C-708/21 P, nezveřejněný, EU:C:2023:84, bod 54). Z toho vyplývá, že žalobce nemůže důvodně tvrdit, že nenařízením ústního jednání bylo porušeno jeho právo na obhajobu.

71 Na třetím místě musí být rovněž odmítnut argument žalobce, že Rada nezohlednila připomínky předložené žalobcem a neindividualizovala odpovědi na jeho žádosti. Nehledě k tomu, že Rada není povinna odpovídat bod po bodu na vyjádření a předložené dokumenty (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 23. října 2008, People's Mojahedin Organization of Iran v. Rada, T-256/07, EU:T:2008:461, bod 95), skutečnost, že neodpověděla na všechna vyjádření a dokumenty předložené žalobcem, neprokazuje, že je v rámci přezkumu jeho situace nezohlednila. Kromě toho z jeho dopisu ze dne 15. září 2023 vyplývá, že Rada odkázala na podobnost argumentů uplatněných žalobcem v žádosti o přezkum a ve věci, ve které byly vydány rozsudky ze dne 15. listopadu 2023, OT v. Rada (T-193/22, EU:T:2023:716), a ze dne 11. září 2024, OT v. Rada (T-286/23, nezveřejněný, napadený kasačním opravným prostředkem,

EU:T:2024:606), a odkázala na spisy účastníka řízení a vyjádření, které žalobce v této věci předložil. Navíc v tomto dopise výslovně odpověděla na vyjádření žalobce týkající se společnosti AlfaStrakhovanie.

72 Na čtvrtém místě je třeba připomenout, že právo na účinnou soudní ochranu, které je zaručeno článkem 47 Listiny, předpokládá, že dotyčný bude mít možnost seznámit se s důvody, o které se opírá rozhodnutí, jež se ho týká, buď přečtením samotného rozhodnutí, nebo na základě sdělení těchto důvodů na jeho žádost, aniž je dotčena pravomoc příslušného soudu požadovat jejich sdělení od dotčeného orgánu, aby mu bylo umožněno hájit svá práva za co nejpříznivějších podmínek a rozhodnout se s plnou znalostí věci, zda je účelné obrátit se na příslušný soud, jakož i k tomu, aby byl tento soud plně schopen provést přezkum legality dotčeného rozhodnutí (rozsudek ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 100).

73 V projednávané věci Rada do 26. října 2023 předala žalobci všechny dokumenty, z nichž vycházela při přijímání aktů ze září 2023, včetně spisu WK 10524/2023 REV 1. Je třeba konstatovat, že žalobce měl k dispozici všechny relevantní dokumenty přibližně jeden měsíc před uplynutím lhůty pro podání žaloby k napadení legality uvedených aktů a více než tři týdny před samotným podáním uvedené žaloby. V každém případě neposkytnutí spisu s důkazy před podáním žaloby, na jehož základě Rada prodloužila platnost omezujících opatření, nemá vliv na právo dotyčné osoby na účinnou soudní ochranu, pokud je tento spis předán žalobci, aby se k němu mohl vyjádřit v replice (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 12. června 2024, Shammout v. Rada, T-649/22, nezveřejněný, EU:T:2024:376, body 52 a 53). Žalobce proto nemůže tvrdit, že Rada porušila jeho právo na účinnou soudní ochranu upravené v článku 47 Listiny tím, že spis WK 10524/2023 REV 1 poskytla po přijetí aktů ze září 2023, neboť jej měl k dispozici před podáním žaloby za účelem zpochybnění legality těchto aktů v rámci tohoto soudního řízení.

74 Z výše uvedených úvah vyplývá, že třetí žalobní důvod vycházející z porušení práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu musí být zamítnut v rozsahu, v němž směřuje ke zpochybnění legality aktů ze září 2023.

b) K aktům z března 2024

75 Žalobce Radě vytýká, že neodpověděla na jeho žádost o přezkum, kterou v návaznosti na vyhlášení rozsudků ze dne 10. dubna 2024, Aven v. Rada (T-301/22, nezveřejněný, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2024:214), a ze dne 10. dubna 2024, Fridman v. Rada (T-304/22, nezveřejněný, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2024:215), požádal o vynětí jeho jména ze sporných seznamů.

76 Rada s argumentací žalobce nesouhlasí.

77 V tomto ohledu stačí uvést, že argumentace žalobce vycházející z porušení práva na obhajobu vychází z dopisu zaslaného Radě po přijetí aktů z března 2024, a sice dne 11. dubna 2024. Podle ustálené judikatury je nutno legalitu unijního aktu posuzovat na základě skutkových a právních okolností, které existovaly v době přijetí aktu [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 24. listopadu 2021, Aman Dimashq v. Rada, T-259/19, EU:T:2021:821, bod 110 (nezveřejněný) a citovaná judikatura]. Skutečnost, že Rada na tento dopis neodpověděla, tedy nemůže zpochybnit legalitu aktů z března 2024.

78 Proto žalobce neprokázal porušení svého práva na obhajobu v přezkumném řízení, které vedlo k přijetí aktů z března 2024.

79 Třetí žalobní důvod vycházející z porušení práva na obhajobu a práva na účinnou soudní ochranu je tudíž třeba zamítnout v plném rozsahu.

2. K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nesprávného posouzení

80 Žalobce tvrdí, že se Rada dopustila nesprávného posouzení, když ponechala jeho jméno na sporných seznamech tím, že přijala akty ze září 2023 a z března 2024.

81 Rada s argumentací žalobce nesouhlasí.

a) Úvodní poznámky

82 Nejprve je třeba připomenout, že je zajisté pravda, že Rada má určitý prostor pro uvážení, při určování v každém jednotlivém případě, zda jsou splněna právní kritéria, na nichž jsou dotčená omezující opatření založena, nic to však nemění na tom, že unijní soudy musí zajistit v zásadě úplný přezkum legality všech unijních aktů (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. listopadu 2023, OT v. Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 121).

83 Účinnost soudní kontroly zaručené v článku 47 Listiny zejména vyžaduje, aby se unijní soud ujistil o tom, zda se rozhodnutí, kterým byla přijata nebo ponechána v platnosti omezující opatření, které se dotčené osoby nebo subjektu osobně dotýká, opírá o dostatečně pevný skutkový základ. Je proto třeba ověřit skutečnosti uváděné v odůvodnění, ze kterého dané rozhodnutí vychází, tak, aby se soudní kontrola neomezila na abstraktní posouzení pravděpodobnosti uváděných důvodů, ale aby se zaměřila na otázku, zda jsou tyto důvody, nebo alespoň jeden z nich, který sám o sobě postačuje k odůvodnění tohoto rozhodnutí, podložené (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 119, a ze dne 15. listopadu 2023, OT v. Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 122).

84 V rámci takového posouzení musí být důkazy a údaje zkoumány s ohledem na jejich kontext, a nikoli izolovaně. Rada totiž důkazní břemeno unese, uvede-li před unijním soudem soubor dostatečně konkrétních, přesných a shodujících se nepřímých důkazů umožňující prokázat existenci dostatečné vazby mezi osobou nebo subjektem, vůči nimž je namířeno opatření, kterým se zmrazují finanční prostředky, a režimem či obecně řešenou situací (viz rozsudky ze dne 20. července 2017, Badica a Kardiam v. Rada, T-619/15, EU:T:2017:532, bod 99 a citovaná judikatura, a ze dne 15. listopadu 2023, OT v. Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 124).

85 V případě zpochybnění legality je úkolem příslušného unijního orgánu, aby prokázal, že jsou důvody uplatňované vůči dotyčné osobě nebo subjektu podložené, přičemž tato osoba nebo subjekt nejsou povinny předložit důkazy o opaku svědčící o tom, že uvedené důvody podložené nejsou. Není vyžadováno, aby Rada za tímto účelem předložila unijnímu soudu všechny informace a důkazy, jež se týkají důvodů uvedených v aktu, jehož zrušení je navrhováno. Je však třeba, aby předložené informace a důkazy podporovaly důvody použité proti dotyčné osobě nebo subjektu (rozsudky ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, body 121 a 122, a ze dne 28. listopadu 2013, Rada v. Fulmen a Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, body 66 a 67; viz rovněž rozsudek ze dne 15. listopadu 2023, OT v. Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 123 a citovaná judikatura).

86 V takovém případě musí unijní soud ověřit věcnou správnost tvrzených skutečností s přihlédnutím k těmto informacím nebo důkazům a posoudit jejich důkazní hodnotu v závislosti na okolnostech projednávané věci a ve světle případného vyjádření k nim předloženého zejména dotčenou osobou nebo subjektem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518, bod 124).

87 Pokud jde konkrétně o přezkum legality aktů o ponechání jména dotčené osoby na seznamu osob a subjektů, na něž se vztahují omezující opatření, je třeba připomenout, že omezující opatření mají zajišťovací a již pojmově dočasnou povahu a jejich platnost vždy závisí na přetrvávání skutkových a právních okolností, které vedly k jejich přijetí, jakož i na nutnosti jejich zachování za účelem dosažení jejich cíle. Proto při pravidelném přezkumu těchto omezujících opatření přísluší Radě, aby provedla aktualizované posouzení situace a zhodnotila dopad takových opatření s cílem určit, zda umožnila dosáhnout cílů sledovaných prvotním zařazením jmen dotčených osob a subjektů na sporný seznam, nebo zda je ohledně uvedených osob a subjektů stále možné dospět k témuž závěru (viz rozsudek ze dne 27. dubna 2022, Ilunga Luyoyo v. Rada, T-108/21, EU:T:2022:253, bod 55 a citovaná judikatura; rozsudek ze dne 26. října 2022, Ovsjannikov v. Rada, T-714/20, nezveřejněný, EU:T:2022:674, bod 67).

88 Z toho vyplývá, že pro odůvodnění ponechání jména osoby na daném seznamu osob a subjektů, na něž se vztahují omezující opatření, není Radě zakázáno vycházet ze stejných důkazů, které odůvodňovaly původní zařazení, opětovné zařazení nebo předchozí ponechání jména dotyčné osoby na uvedeném seznamu, za předpokladu, že odůvodnění zařazení na seznam zůstalo nezměněno a souvislosti se nezměnily tak, že by se tyto důkazy staly obsoletními (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 23. září 2020, Kaddour v. Rada, T-510/18, EU:T:2020:436, bod 99). Vývoj kontextu v tomto ohledu zahrnuje zohlednění situace země, ve vztahu k níž byl systém omezujících opatření zaveden, jakož i konkrétní situace dotyčné osoby (rozsudek ze dne 26. října 2022, Ovsjannikov v. Rada, T-714/20, nezveřejněný, EU:T:2022:674, bod 78; v tomto smyslu viz rovněž rozsudek ze dne 23. září 2020, Kaddour v. Rada, T-510/18, EU:T:2020:436, bod 101), a všech relevantních okolností a zejména skutečnosti, že cílů sledovaných omezujícími opatřeními nebylo dosaženo (rozsudek ze dne 27. dubna 2022, Ilunga Luyoyo v. Rada, T-108/21, EU:T:2022:253, bod 56; v tomto smyslu a obdobně viz rovněž rozsudek ze dne 12. února 2020, Amisi Kumba v. Rada, T-163/18, EU:T:2020:57, body 82 až 84 a citovaná judikatura).

89 Právě ve světle těchto zásad je třeba zkoumat, zda se Rada přijetím aktů ze září 2023 a poté přijetím aktů z března 2024 dopustila nesprávného posouzení, když rozhodla o ponechání jména žalobce na sporných seznamech.

90 V tomto ohledu ze znění napadených aktů vyplývá, že jméno žalobce bylo ponecháno na sporných seznamech na základě kritéria materiální či finanční podpory ruských činitelů s rozhodovací pravomocí odpovědných za anexi Krymu nebo za destabilizaci Ukrajiny [čl. 2 odst. 1 písm. d) rozhodnutí 2014/145, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kritérium d)“]. Žalobce byl na seznam zapsán i na základě první a třetí části pozměněného kritéria g).

91 Tribunál považuje za vhodné nejprve přezkoumat, zda se Rada dopustila nesprávného posouzení, když na sporných seznamech ponechala jméno žalobce na základě první a třetí části pozměněného kritéria g).

b) K aktům ze září 2023

92 V rámci argumentace směřující ke zpochybnění legality aktů ze září 2023 žalobce tvrdí, že důkazy předložené Radou jsou nespolehlivé, a hájí se, že jeho jméno bylo na sporných seznamech na základě první a třetí části pozměněného kritéria g) ponecháno neprávem.

1) Ke spolehlivosti důkazů

93 Žalobce tvrdí, že velká část zdrojů použitých Radou má omezenou vypovídací hodnotu, a konkrétně zpochybňuje spolehlivost některých důkazů.

94 Rada s argumentací žalobce nesouhlasí.

95 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v souladu s ustálenou judikaturou se činnost unijního soudu řídí zásadou volného hodnocení důkazů a jediným kritériem pro hodnocení předložených důkazů je jejich hodnověrnost. V tomto ohledu je pro posouzení důkazní hodnoty určitého dokumentu třeba ověřit důvěryhodnost informací, které jsou v něm obsaženy, a vzít v úvahu původ dokumentu, okolnosti jeho vyhotovení, komu je dokument určen, a klást si otázku, zda se dokument vzhledem ke svému obsahu jeví jako rozumný a důvěryhodný [viz rozsudky ze dne 31. května 2018, Kaddour v. Rada, T-461/16, EU:T:2018:316, bod 107 a citovaná judikatura, a ze dne 12. února 2020, Amisi Kumba v. Rada, T-163/18, EU:T:2020:57, bod 95 (nezveřejněný) a citovaná judikatura].

96 Vzhledem k tomu, že ve třetích zemích nemají unijní orgány vyšetřovací pravomoc, musí jejich posouzení z přirozených důvodů vycházet z veřejně přístupných informačních zdrojů, zpráv, novinových článků, zpráv tajných služeb nebo jiných podobných informačních zdrojů (rozsudky ze dne 14. března 2018, Kim a další v. Rada a Komise, T-533/15 a T-264/16, EU:T:2018:138, bod 107, a ze dne 1. června 2022, Prigožin v. Rada, T-723/20, nezveřejněný, EU:T:2022:317, bod 59).

97 Kromě toho je třeba poznamenat, že vzhledem k ozbrojenému konfliktu, v němž se Ruská federace a Ukrajina nacházejí, je v praxi obzvláště obtížné získat přístup k určitým zdrojům, výslovně uvést primární zdroj určitých informací a získat jakákoli svědectví od osob, které jsou ochotny odhalit svoji totožnost. Z toho plynoucí obtíže při vyšetřování tak mohou přispět k tomu, že není možné poskytnout přesné důkazy a objektivní informace (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. listopadu 2023, OT v. Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 116 a citovaná judikatura).

98 V projednávané věci Rada za účelem odůvodnění ponechání jména žalobce na sporných seznamech na základě první a třetí části pozměněného kritéria g) vycházela z údajů obsažených ve spise WK 3073/2022 INIT ze dne 12. března 2022, zejména z článku nadepsaného „Why Mueller named a Russian Oligarch in Court“, zveřejněného dne 6. dubna 2018 na internetových stránkách The Dailly Beast (písemnost č. 1).

99 K odůvodnění ponechání jména žalobce na sporných seznamech na základě první a třetí části pozměněného kritéria g) vycházela Rada i z jednoho z údajů obsažených ve spise WK 17621/2022 INIT, a sice internetové stránky stránky „Putin’s list“ týkající se žalobce, navštívené dne 23. listopadu 2022 (písemnost č. 2).

100 Rada na podporu odůvodnění ponechání jména žalobce na sporných seznamech na základě první a třetí části pozměněného kritéria g) zohlednila rovněž některé údaje obsažené ve spise WK 10524/2023 REV 1 ze dne 10. srpna 2023, a sice:

– prezentaci AlfaStrakhovanie zveřejněnou na internetových stránkách této společnosti, vyhledanou dne 25. května 2023 (písemnost č. 2);

– článek nadepsaný „AlfaStrakhovanie ruled out the sale of business to third-party buyers“, zveřejněný dne 4. května 2023 na internetové stránce Radio Liberty (písemnost č. 9);

– prezentaci akcionářů společnosti X5 Retail Group zveřejněnou na internetových stránkách této společnosti, vyhledanou dne 1. června 2023 (písemnost č. 10);

– internetové stránky společnosti Rupep týkající se obchodních vztahů žalobce, navštívené dne 12. června 2023 (písemnost č. 17);

– článek nadepsaný „AlfaStrakhovanie confirmed the change of ownership of the company“ zveřejněný dne 4. května 2023 na internetové stránce Vedomosti (písemnost č. 19);

– článek nadepsaný „Fridman’s Alfa Group to exit all Russian assets“, zveřejněný dne 5. května 2023 na internetových stránkách společnosti bne IntelliNews (písemnost č. 20).

101 Rada za účelem odůvodnění ponechání jména žalobce na sporných seznamech na základě první a třetí části pozměněného kritéria g) zohlednila i údaje obsažené ve spise WK 10555/2023 INIT ze dne 14. srpna 2023, a sice:

– dopis ukrajinské centrální banky ze dne 5. června 2023 zaslaný Evropské komisi, který se týkal obav Ukrajiny ohledně pokusů o obcházení sankcí (písemnost č. 1);

– tiskovou zprávu ukrajinské centrální banky o Sense Bank zveřejněnou dne 20. července 2023 (písemnost č. 2).

102 Nejprve je třeba uvést, že na jednání žalobce upustil od své argumentace týkající se nespolehlivosti informačního zdroje TAdivser.

103 Kromě toho, pokud jde o argumentaci, kterou žalobce na základě článku zveřejněného společností Politico, který je přílohou žaloby, tvrdí, že velká část zdrojů použitých Radou má omezenou vypovídací hodnotu, je třeba poukázat na to, že tento článek systematicky nezpochybňuje všechny údaje v důkazních spisech připravených Evropskou službou pro vnější činnost (ESVČ), ale vznáší pouze otázky ohledně spolehlivosti některých zdrojů informací, jako jsou sociální média, blogy nebo informace generované umělou inteligencí.

104 Je přitom třeba konstatovat, že dotčený článek neodkazuje na důkazní spisy, kterých se Rada dovolává v projednávané věci, a žalobce neprokázal, že důkazy uvedené v bodech 98 až 101 pocházejí ze zdrojů, jejichž spolehlivost je tímto článkem zpochybněna.

105 Pokud jde o argumentaci žalobce, podle které informace, jež se ho týkají, uvedené v písemnostech č. 19 a č. 20 důkazního spisu WK 10524/2023 REV 1, nejsou v podstatě spolehlivé, neboť jsou založeny na anonymních zdrojích, je třeba uvést, že tyto písemnosti představují články ze sdělovacích prostředků specializovaných na hospodářství, a sice Vědomosti a bne IntelliNews,

které se opírají o informace uvedené v článku BBC, o údajné výroky člena správní rady ABH Holdings poukazující na nezbytnost přemístit aktiva této společnosti a o anonymní zdroje. Pouhá skutečnost, že některé informace z těchto písemností pocházejí z anonymních novinářských zdrojů, je přitom nemůže zbavit spolehlivosti. Vzhledem k tomu, že se jedná o interní zdroje podniků dotčených vyšetřováním těchto sdělovacích prostředků specializovaných na hospodářství, požadavek, aby novináři systematicky zveřejňovali totožnost svých zdrojů, by totiž mohl být v rozporu s ochranou novinářských zdrojů.

106 Pokud jde o argumentaci žalobce směřující ke zpochybnění spolehlivosti písemnosti č. 1 důkazního spisu WK 5142/2023 ADD 1 týkajícího se důkazů o podnikatelském prostředí a hospodářství Ruska, a sice průzkumu zveřejněného na internetové stránce „Projekt“, tato argumentace musí být odmítnuta jako irelevantní, jelikož Rada pro odůvodnění ponechání jména žalobce na sporných seznamech na základě první a třetí části pozměněného kritéria g) z této písemnosti nevycházela.

107 S ohledem na výše uvedené, vzhledem ke kontextu, kterým se vyznačuje situace v Ruské federaci, a vzhledem k neexistenci vyšetřovacích pravomocí Rady ve třetích zemích (viz body 96 a 97 výše) žalobce nepředložil důkazy, které by mohly zpochybnit důkazní hodnotu písemností v důkazních spisech zmíněných v bodech 98 až 101 výše.

2) K uplatnění první a třetí části pozměněného kritéria g) na žalobce

108 Žalobce tvrdí, že Rada nesprávně ponechala jeho jméno na sporných seznamech na základě první a třetí části pozměněného kritéria g).

109 V první řadě žalobce tvrdí, že se Rada dopustila nesprávného posouzení, když jej považovala za hlavního akcionáře konsorcia Alfa Group, které zahrnuje společnosti Alfa Bank, Alfrastrakhovanie a X5 Retail Group.

110 Žalobce má nejprve za to, že konsorcium Alfa Group nemá právní strukturu ani právní existenci. Dále tvrdí, že předložil důkazy o převodu svých podílů zaprvé ve společnosti ABH Holdings, která vlastní společnosti Alfa Bank Rusko, Alfa Bank Ukrajina a AlfaStrakhovanie, a zadruhé ve společnosti CTF Holdings, která vlastní společnosti A1, X5 Retail Group a IDS Borjomi. Rada podle žalobce nemůže tvrdit, že tyto podíly nepřevedl na pana [*důvěrné*] [1].

111 Kromě toho žalobce tvrdí, že převod jeho podílů ve společnosti CTF Holdings je platně prokázán výpisem z rejstříku skutečných majitelů této společnosti.

112 Žalobce ostatně Radě vytýká, že odmítla důkazní hodnotu písemností předložených na podporu převodu podílů, když se dovolávala nepodložené skutečnosti, že byl podepsán protinávrh s nabyvatelem jeho podílů, a sice panem [*důvěrné*]. Žalobce má tedy za to, že Rada od něj k prokázání převodu dotčených podílů vyžaduje, aby předložil důkaz o opaku.

113 Žalobce navíc zpochybňuje argumentaci Rady, že kontroluje společnost AlfaStrakhovanie, protože informace, které má Rada k dispozici, jsou hypotetické.

[1] – Skryté důvěrné údaje.

114 V druhé řadě žalobce v podstatě tvrdí, že je jediným podnikatelem, jehož jméno je zařazeno na sporné seznamy bez ohledu na dřívější nebo současné výkonné funkce. V tomto ohledu má za to, že Rada měla zohlednit skutečnost, že během deseti let před prvotním zařazením jeho jména na uvedené seznamy nevykonával výkonnou funkci.

115 V třetí řadě žalobce zdůrazňuje, že nevykonává hospodářskou činnost v jednom nebo více odvětvích, která poskytují značné zdroje příjmů vládě Ruské federace, a má tedy za to, že nemůže být považován za předního podnikatele v Rusku. Podle jeho názoru z judikatury týkající se daně z přidané hodnoty (DPH), jakož i z nedávné judikatury týkající se omezujících opatření přijatých v souvislosti s invazí na Ukrajinu vyplývá, že pouhé držení akcií nemůže opravňovat Radu k tomu, aby měla za to, že vykonává činnost v hospodářském odvětví.

116 V čtvrté řadě žalobce tvrdí, že se na něj nevztahuje domněnka vzájemné závislosti mezi předními podnikateli a ruskou vládou uvedená v ustanoveních čl. 2 odst. 1 písm. g) rozhodnutí 2014/145, ve znění pozdějších předpisů. Má za to, že písemnosti ve spisech WK 5142/2023 INIT a WK 5142/2023 ADD1 obsahující informace o podnikatelském prostředí a hospodářství Ruska jej nezmiňují a některé písemnosti týkající se podniků konsorcia Alfa Group prokazují, že Alfa Bank nespadá do úzkého okruhu dominantních hospodářských subjektů blízkých V. Putinovi. Domnívá se, že on ani společnosti uvedeného konsorcia ani jeho partneři nepatří do žádné z kategorií vzájemně závislých podnikatelů, nejsou přáteli V. Putina, kteří jsou spojeni s KGB nebo se sítí V. Putina v Petrohradu (Rusko), nepůsobí v odvětvích kontrolovaných státem a nemají prospěch z veřejných zakázek, daňových zvýhodnění nebo zvláštního zacházení. Stejně tak podle něj ve správní radě žádného z podniků tohoto konsorcia nezasedal ministr ruské vlády nebo osobní fiduciář.

117 V páté řadě žalobce na jednání tvrdil, že společnost Rosvodokanal neposkytuje značné zdroje příjmů vládě Ruské federace, protože tato společnost představuje pouze 25 až 30 % soukromého sektoru zásobování vodou a čištění odpadních vod v Rusku, který představuje pouze 10 % z celého tohoto odvětví.

118 Rada s argumentací žalobce nesouhlasí.

119 Pokud jde o celkový kontext pojící se se situací na Ukrajině, je třeba konstatovat, že ke dni přijetí aktů ze září 2023 byla situace na Ukrajině stále vážná. Stejně tak byla omezující opatření stále odůvodněná s ohledem na sledovaný cíl, a to vyvinout maximální tlak na ruské orgány, aby ukončily jednání a politiku destabilizující Ukrajinu a vojenskou agresi proti této zemi, a zvýšit náklady na činnosti Ruské federace směřující k narušení územní celistvosti, svrchovanosti a nezávislosti Ukrajiny.

120 Je třeba uvést, že před změnou kritéria g) se toto kritérium vztahovalo pouze na „přední podnikatel[e] [..., kteří] jsou zapojen[i] do hospodářských odvětví, která poskytují značné zdroje příjmů vládě Ruské federace“. Změna tohoto kritéria provedená rozhodnutím 2023/1094 měla za následek rozšíření působnosti tohoto kritéria na „přední[…] podnikatel[e] působící[…] v Rusku“ [první část pozměněného kritéria g)], jakož i na „podnikatel[e], [..., kteří] jsou zapojen[i] do hospodářských odvětví, která poskytují značné zdroje příjmů vládě Ruské federace“ [třetí část pozměněného kritéria g)].

121 V první řadě, pokud jde o první část pozměněného kritéria g), je třeba poukázat na to, že pojem „přední podnikatelé“ se vztahuje na význam podnikatelů zejména s ohledem na jejich profesní postavení, význam jejich hospodářských činností, rozsah jejich kapitálových účastí nebo jejich funkcí v rámci jednoho či několika podniků, v nichž tyto činnosti vykonávají (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. listopadu 2023, OT v. Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 143).

122 Z první části pozměněného kritéria g) vyplývá, že cílem změny původního kritéria g) bylo pouze rozšířit působnost omezujících opatření tak, aby se vztahovala na všechny přední podnikatele působící v Rusku, včetně těch, kteří nejsou zapojeni do hospodářského odvětví, které poskytuje značné zdroje příjmů vládě Ruské federace.

123 Důvody, které odůvodňují rozšíření kritéria stanoveného v čl. 2 odst. 1 písm. g) rozhodnutí 2014/145 ve znění rozhodnutí 2022/329 jsou uvedeny v bodě 4 odůvodnění rozhodnutí 2023/1094. Tento bod odůvodnění totiž popisuje fungování ruského hospodářství, které se vyznačuje existencí vztahu vzájemné závislosti mezi předními podnikateli působícími v Rusku a vládou Ruské federace. Tím, že se Rada zaměřila na tyto podnikatele, tak usiluje o využití vlivu, který tato kategorie osob může vykonávat na ruský režim, tím, že je nutí k tomu, aby vyvinuli tlak na tuto vládu, aby změnila svou politiku vůči Ukrajině.

124 Pro účely použití první části pozměněného kritéria g) na individuální situaci každé osoby, jejíž jméno je zařazeno na sporných seznamech, je povinností Rady prokázat, že fyzická osoba může být považována za „předního podnikatele“ ve smyslu uvedeném v bodě 121 výše a tato fyzická osoba působí v Rusku. V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že již pouhá skutečnost, že daná osoba patří do kategorie předních podnikatelů působících v Rusku, stačí k tomu, aby bylo odůvodněné přijmout nezbytná omezující opatření na základě uvedené části pozměněného kritéria, aniž je nutné prokazovat vztah mezi postavením předního podnikatele a ruským režimem nebo mezi postavením předního podnikatele a podporou tomuto režimu či prospěchu z něj (obdobně viz rozsudek ze dne 9. července 2020, Haswani v. Rada, C-241/19 P, EU:C:2020:545, bod 66, a usnesení ze dne 6. září 2022, Haikal v. Rada, C-113/21 P, nezveřejněné, EU:C:2022:640, bod 41).

125 Pokud jde v projednávané věci o osobní situaci žalobce, z odůvodnění zařazení na seznam vyplývá, že je považován za jednoho z největších akcionářů konsorcia Alfa Group.

126 Podle informací obsažených zejména v písemnosti č. 1 spisu WK 3073/2022 INIT je žalobce spoluzakladatelem konsorcia Alfa Group, které je velkou ruskou průmyslovou a finanční skupinou se zájmy v různých hospodářských odvětvích.

127 Je třeba rovněž poukázat na to, že prezentace konsorcia Alfa Group od společnosti Alfa Bank Ukrajina z června 2019, připojená k příloze B.2 žalobní odpovědi, zmiňuje společnosti uvedeného konsorcia, mezi něž patří zejména společnosti ABH Holdings, AlfaStrakhovanie, X5 Retail Group a A1, a potvrzuje informace uvedené v písemnosti č. 2 spisu WK 17621/2022 INIT (rozsudek ze dne 11. září 2024, OT v. Rada, T-286/23, nezveřejněný, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2024:606, bod 94). Tyto informace jsou rovněž potvrzeny v písemnosti č. 2 spisu WK 10524/2023 REV 1, která uvádí, že toto konsorcium zahrnovalo k 26. květnu 2023 mimo jiné společnosti Alfa Bank, AlfaStrakhovanie, Rosvodokanal, X5 Retail Group a A1.

128 Kromě toho je mezi účastníky řízení nesporné a z písemností č. 9 a 19 spisu WK 10524/2023 REV 1 vyplývá, že společnost ABH Holdings usazená v Lucembursku nepřímo vlastní zaprvé společnost Alfa Bank Rusko, mimo jiné prostřednictvím společnosti ABH Financial usazené na Kypru a prostřednictvím společnosti AB Holding usazené v Rusku, a zadruhé společnost

AlfaStrakhovanie, mimo jiné prostřednictvím společnosti AlfaStrakhovanie Holdings usazené na Kypru a prostřednictvím společnosti Yuns-Holdings usazené v Rusku. Je třeba uvést, že jak vyplývá zejména z písemnosti č. 17 spisu WK 10524/2023 REV 1, žalobce nezpochybňuje, že vlastnil 16,3239 % společnosti ABH Holdings.

129 Navíc z písemnosti č. 10 spisu WK 10524/2023 REV 1 vyplývá, že společnost X5 Retail Group je z 47,86 % vlastněna společností CTF Holdings usazenou v Lucembursku, což žalobce nezpochybňuje. Stejně tak bylo na jednání mezi účastníky řízení nesporné, že tato společnost rovněž nepřímo vlastnila společnost A1 prostřednictvím společností usazených na Kypru a v Rusku. Z uvedeného spisu totiž vyplývá, že společnosti A1 Investment Holding usazená v Lucembursku, A1 Capital usazená na Kypru a Management Company Group A1 usazená v Rusku jsou nepřímo vlastněny společností CTF Holdings. Je třeba konstatovat, že žalobce nezpochybňuje, že je jedním ze zakladatelů společnosti CTF Holdings, jak vyplývá z písemnosti č. 2 důkazního spisu WK 17621/2022 INIT, ani nepopírá, že vlastnil podíly v této společnosti usazené v Lucembursku. Na jednání žalobce zpochybnil tvrzení Rady, podle kterého vlastnil 11 % podíl v uvedené společnosti prostřednictvím společnosti Intertrust Trustees, ale uznal, jak vyplývá z přílohy C12 repliky, že vlastnil přibližně [důvěrné] % kapitálu společnosti CTF Holdings.

130 Rada má tedy za to, že žalobce byl v důsledku vlastnictví svých podílů ve společnostech ABH Holdings a CTF Holdings jedním z největších akcionářů konsorcia Alfa Group.

131 Žalobce Radě vytýká, že nezohlednila skutečnost, že v březnu 2022 převedl své podíly ve společnostech ABH Holdings a CTF Holdings a na něj přenesla důkazní břemeno tím, že požádala o předložení dodatečných důkazů prokazujících, že se vzdal veškeré kapitálové účasti v konsorciu Alfa Group.

132 Je tedy třeba ověřit, zda Rada neoprávněně přenáší důkazní břemeno tím, že vyžaduje, aby žalobce předložil důkazy k prokázání převodu jeho kapitálové účasti, a zda se Rada s ohledem na důkazy předložené žalobcem dopustila nesprávného posouzení, když měla za to, že žalobce byl stále jedním z největších akcionářů konsorcia Alfa Group.

133 Pokud jde o argument žalobce týkající se přenesení důkazního břemene, je pravda, jak bylo připomenuto v bodě 85 výše, že je na Radě, aby prokázala opodstatněnost důvodů uplatněných vůči osobě nebo subjektu, jejichž jméno nebo název je zařazen na sporné seznamy. Pokud však taková osoba, na kterou se vztahují omezující opatření, jako je žalobce, tvrdí, že se její osobní situace změnila oproti skutečnostem zjištěným Radou, je na ní, aby předložila důkazy, které mohou prokázat, že k takové změně skutečně došlo, a tudíž že se Rada dopustila nesprávného posouzení těchto skutečností.

134 V projednávané věci, jak vyplývá z bodů 126 až 130 výše, měla Rada k dispozici soubor nepřímých důkazů prokazujících, že žalobce byl jedním z největších akcionářů konsorcia Alfa Group z důvodu jeho kapitálové účasti v několika společnostech tohoto konsorcia, zejména prostřednictvím společností ABH Holdings a CTF Holdings. Je tudíž na žalobci, aby prokázal, že své podíly v uvedených společnostech skutečně převedl a skutečně se vzdal svých výsad akcionáře uvedených společností a subjektů s nimi spojených. Takový požadavek nepředstavuje přenesení důkazního břemene, jelikož je to právě žalobce, kdo se dovolává změny své osobní situace, kterou musí prokázat, a sice převodu svých podílů ve společnostech konsorcia Alfa Group (obdobně viz rozsudky ze dne 11. září 2019, HX v. Rada, C-540/18 P, nezveřejněný, EU:C:2019:707, bod 50, a ze dne 27. června 2024, Servier a další v. Komise, C-201/19 P, EU:C:2024:552, bod 124). Vzhledem k tomu, že důkazy týkající se řízení, způsobu a podmínek převodu podílů ve

společnostech jsou dokumenty, k nimž Rada ani členské státy nemají přístup, má tedy žalobce nejlepší předpoklady k tomu, aby předložil takové důkazy na podporu změny své osobní situace (obdobně viz rozsudek ze dne 11. září 2024, Timčenko a Timčenko v. Rada, T-644/22, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2024:621, bod 64).

135 V projednávané věci byly podle žalobce jeho podíly ve výši přibližně 16 % ve společnosti ABH Holdings a přibližně ve výši [důvěrné] % ve společnosti CTF Holdings převedeny na údajného nabyvatele dne 14. března 2022, tedy v den před zařazením jména žalobce na sporné seznamy. Kromě toho, jak tvrdí žalobce, údajný nabyvatel uvedených podílů ve stejném okamžiku nabyl přibližně i [důvěrné] % podílů ve společnosti ABH Holdings a přibližně [důvěrné] % podílů ve společnosti CTF Holdings držených jiným akcionářem. Tentýž nabyvatel, pan [důvěrné] tudíž získal současně nejen přibližně 36 % podíl ve společnosti ABH Holdings, ale také přibližně 54 % podíl ve společnosti CTF Holdings. Vzhledem k aktivům drženým společností ABH Holdings, konkrétně společnostmi Alfa Bank Rusko a AlfaStrakhovanie, a společností CTF Holdings, tedy distribuční společností X5 Retail Group a ruskou investiční společností A1, žalobce na jednání potvrdil, že tvrzené převody se týkaly významných finančních částek.

136 Za zvláštních okolností projednávané věci a vzhledem k tomu, že se žalobce dovolává zejména změny své osobní situace, ke které došlo v den předcházející zařazení žalobcova jména na sporné seznamy, bylo tedy na něm, aby předložil důkazy, které měly prokázat, že před uvedeným zařazením představovaly tvrzené převody skutečný převod vlastnictví jeho podílů na identifikovatelného nabyvatele, který je nezávislý na převodci. Důkazy o převodech podílů držených žalobcem ve společnostech ABH Holdings a CTF Holdings ve prospěch tvrzeného nabyvatele tak musí umožnit prokázat soulad převodů s ustanoveními unijního práva týkajícími se omezujících opatření, což v projednávané věci znamená prokázat, že převody podílů byly účinné v souladu s vnitrostátním právem a použitelnými ustanoveními stanov před vstupem v platnost opatření ke zmrazení finančních prostředků vůči žalobci. V projednávané věci tak měly důkazy o skutečných převodech podílů v těchto dvou holdinzích zahrnovat zejména písemnosti týkající se převodu uvedených podílů, relevantní ustanovení použitelného vnitrostátního práva, jakož i ustanovení stanov dotčených holdingů.

137 Kromě toho k prokázání skutečného vzdání se svých výsad akcionáře bylo na žalobci, aby předložil důkazy o podmínkách, způsobech a protiplněních tvrzených převodů, zejména o ceně za převod uvedených podílů. Na rozdíl od toho, co tvrdil žalobce na jednání, jsou takové důkazy o ceně za převod nezbytné k posouzení toho, zda údajné převody jeho podílů zahrnují skutečné vzdání se jeho výsad akcionáře společností ABH Holdings a CTF Holdings. V případě, že převodce prodá své podíly za zjevně nižší cenu, než je hodnota aktiv, která jsou předmětem převodu, nelze mít za to, že byl tento převod uskutečněn ve prospěch třetí nezávislé osoby (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. září 2023, Mordashov v. Conseil, T-248/22, nezveřejněný, EU:T:2023:573, bod 101), jelikož za takových podmínek by převodce mohl z důvodu výhody, kterou by taková cena představovala ve prospěch nabyvatele, nadále vykonávat prostřednictvím nabyvatele vliv na záležitosti společnosti, jejíž podíly byly převedeny, což by mohlo zpochybnit věrohodnost takového převodu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. března 2025, Ponomarenko v. Rada, T-249/22, nezveřejněný, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2025:202, bod 130). V projednávané věci tedy předložené důkazy měly rovněž obsahovat údaje o ceně, za kterou byly podíly převedeny, a o způsobu, jakým za ně bylo zaplaceno.

138 Je třeba zdůraznit, že za okolností projednávané věci nemůže předložení důkazů uvedených v bodech 136 a 137 výše představovat nepřiměřenou zátěž nebo nepatřičné zpřístupnění důvěrných údajů. Žalobce má totiž nejlepší předpoklady k tomu, aby předložil důkazy

o skutečném převodu svých podílů ve společnostech ABH Holdings a CTF Holdings, jakož i o skutečném vzdání se svých výsad akcionáře těchto společností a subjektů s nimi spojených (viz bod 134 výše).

139 Kromě toho za takových okolností, jako jsou okolnosti projednávané věci, které se vyznačují významnými převody podílů, ke kterým údajně došlo den před vstupem v platnost opatření o zmrazení finančních prostředků vztahujících se na žalobce (viz bod 135 výše), jakož i využitím právních uspořádání zahrnujících společnosti usazené v několika státech (viz body 128 a 129 výše), by mohla být zpochybněna účinnost a efektivita omezujících opatření, pokud by byly zohledněny tvrzené převody podílů ve společnostech, aniž by existovaly důkazy umožňující prokázat, že k nim došlo.

140 Pokud jde o důkazy předložené v rámci projednávané žaloby, je třeba zkoumat, zda jsou dostatečné k prokázání toho, že žalobce skutečně převedl své podíly ve společnostech ABH Holdings a CTF Holdings a skutečně se vzdal svých výsad akcionáře uvedených společností a subjektů s nimi spojených, a Rada se tedy dopustila nesprávného posouzení, když měla za to, že je stále jedním z vlastníků konsorcia Alfa Group.

141 Zaprvé, pokud jde o tvrzený převod podílů ve společnosti CTF Holdings panu [*důvěrné*], žalobce tvrdí, že k němu došlo den před zařazením jeho jména na sporné seznamy, tedy dne 14. března 2022.

142 Jak vyplývá z bodu 136 výše, je však na žalobci, aby předložil zejména důkazy prokazující, že dotčený převod byl proveden v souladu s ustanoveními unijního práva týkajícími se omezujících opatření.

143 V souladu s článkem 2 rozhodnutí 2022/429 a článkem 2 prováděcího nařízení 2022/427 vstoupila omezující opatření vůči žalobci v platnost dnem vyhlášení těchto aktů v Úředním věstníku Evropské unie, tedy 15. března 2022, to znamená den po tvrzeném převodu podílů žalobce ve společnosti CTF Holdings.

144 V tomto ohledu je třeba poukázat na to, že čl. 2 odst. 1 nařízení č. 269/2014 zejména stanoví, že se zmrazují veškeré finanční prostředky a hospodářské zdroje, které patří fyzickým nebo právnickým osobám, subjektům či orgánům zařazeným na sporné seznamy, jakož i veškeré finanční prostředky a hospodářské zdroje, které uvedené osoby, subjekty či orgány vlastní, drží či ovládají. Článek 1 písm. f) tohoto nařízení definuje pojem „zmrazení finančních prostředků“ jako „zabránění jakémukoli pohybu, převodu, přeměně, použití finančních prostředků, přístupu k nim nebo zacházení s nimi jakýmkoli způsobem, který by vedl k jakékoli změně jejich objemu, výše, umístění, vlastnictví, držby, povahy, určení nebo k jiné změně, která by umožnila použití těchto prostředků, včetně správy portfolia“. Podle čl. 1 písm. g) uvedeného nařízení je pojem „peněžní prostředky“ definován jako finanční aktiva a hospodářské výhody všeho druhu, které mimo jiné zahrnují, jak vyplývá z bodu iii) tohoto ustanovení, veřejně i soukromě obchodované cenné papíry a dluhové nástroje, včetně akcií a kapitálových podílů, certifikátů zastupujících cenné papíry, dluhopisů, směnek, opčních listů, dlužních úpisů a smluv o derivátových nástrojích.

145 V projednávané věci tak byly od 15. března 2022 zmrazeny všechny finanční prostředky, které žalobce vlastnil, držel nebo ovládal na území Unie, včetně jeho podílů ve společnostech držených v Unii, které již nemohly být předmětem žádného pohybu, převodu, změny, použití nebo přístupu, které by vedly zejména ke změně jejich vlastnictví, držby nebo jiné změně, jež by umožnila použití

těchto prostředků. Jedinými možnostmi jak uvolnit uvedené zmrazené podíly vlastněné žalobcem tak bylo, buď vynětí jeho jména ze sporných seznamů, nebo udělení jedné z výjimek upravených v nařízení č. 269/2014 příslušnými orgány.

146 K prokázání převodu svých podílů ve společnosti CTF Holdings předložil žalobce tři dokumenty.

147 Pokud jde nejprve o dokument prezentovaný jako výpis z rejstříku akcionářů společnosti CTF Holdings (příloha A.27 žaloby), žalobce ke dni 16. května 2023 uváděl počet akcií, které měla každá ze dvou společností usazených na Kypru uvedených v tomto dokumentu držet v absolutní hodnotě, aniž uvedl jakýkoli jiný údaj. Aniž je třeba rozhodnout o důkazní síle tohoto dokumentu, stačí konstatovat, že tento dokument neumožňuje prokázat, že k prodeji podílů žalobce ve společnosti CTF Holdings došlo před 15. březnem 2022.

148 Žalobce dále předkládá prohlášení o vlastnictví společnosti usazené v Lichtenštejnsku, které podle něj potvrzuje, že dne 18. ledna 2022 byl jejím konečným vlastníkem a akcionářem (příloha C.10 repliky). Aniž je třeba rozhodnout o důkazní síle tohoto dokumentu, stačí konstatovat, že toto prohlášení není relevantní k prokázání převodu vlastnictví jeho podílů ve společnosti CTF Holdings před 15. březnem 2022. Uvedené prohlášení ze dne 18. ledna 2022 totiž pouze uvádí, že žalobce byl konečným vlastníkem této společnosti usazené v Lichtenštejnsku před údajnou změnou vlastnictví v uvedené společnosti.

149 V poslední řadě předkládá žalobce výpis z rejstříku skutečných vlastníků společnosti CTF Holdings vystavený Luxembourg Business Register (příloha C.11 repliky), ve kterém se skutečně uvádí, že veškeré kapitálové podíly uvedené společnosti nepřímo drželi pan [*důvěrné*] a pan [*důvěrné*].

150 Je však třeba poukázat na to, že dotčený výpis neobsahuje žádný údaj o datu, ke kterému byly podíly žalobce ve společnosti CTF Holdings převedeny na pana [*důvěrné*], ani o podmínkách tohoto převodu. Informace o skutečných vlastnících, které jsou v něm uvedeny, tedy neumožňují prokázat, že žalobce skutečně převedl vlastnické právo k uvedeným podílům předtím, než dne 15. března 2022 vstoupila v platnost omezující opatření, která vůči němu byla přijata.

151 Na dotaz Tribunálu na jednání ohledně toho, že v dotčeném výpisu není upřesněno datum skutečného převodu jeho podílů ve společnosti CTF Holdings a uvádí se v něm, že informace byly změněny dne 25. dubna 2023, tedy více než rok po vstupu zmrazení jeho finančních prostředků v platnost, ke kterému došlo dne 15. března 2022, žalobce tvrdil, že tento výpis potvrzuje, že převod uvedených podílů předcházel posledně uvedenému datu, neboť vykázané informace ověřil správce rejstříku. Vzhledem k tomu, že toto tvrzení nebylo podloženo zejména na základě vnitrostátní právní úpravy použitelné na tento rejstřík, která by dokazovala, že uvedený správce je povinen systematicky ověřovat prohlášení, která jsou mu předkládána, je třeba mít za to, že dotčený výpis neumožňuje prokázat, že tyto podíly byly skutečně převedeny před tímto posledně uvedeným datem.

152 Je tedy třeba konstatovat, že důkazy předložené žalobcem neumožňují prokázat, že své podíly ve společnosti CTF Holdings skutečně převedl před tím, než dne 15. března 2022 vstoupila v platnost omezující opatření, která vůči němu byla přijata.

153 Navíc je třeba poukázat na to, že s ohledem na blízkost tvrzeného převodu k datu zařazení jména žalobce na sporné seznamy nemůže předložení kupní smlouvy uzavřené před 15. březnem 2022 samo o sobě stačit k prokázání toho, že ke skutečnému převodu vlastnického práva k podílům

žalobce ve společnosti CTF Holdings došlo před vstupem v platnost opatření o zmrazení finančních prostředků, která se jej týkají. Aby bylo možné mít za to, že převod vlastnického práva byl skutečný a v souladu s unijním právem, musí být prokázáno, že k tomuto převodu došlo před vstupem uvedených opatření v platnost podle předpisů vnitrostátního práva a použitelných ustanovení stanov. Vzhledem k tomu, že žalobce na jednání uznal, že stále neobdržel platbu za převod uvedených podílů, musí rovněž prokázat, že smluvní ustanovení upravující převod nebyla vázána na rozvazovací podmínku v případě nezaplacení kupní ceny nebo v případě odložené platby.

154 Je ostatně třeba připomenout, že od 15. března 2022 byly všechny podíly žalobce držené ve společnostech usazených v Unii zmrazeny, takže od tohoto data by jakýkoli pohyb, převod nebo změna jeho podílů držených ve společnostech usazených v Lucembursku vyžadovaly získání povolení od příslušných orgánů (viz body 143 až 145 výše). Je přitom nutno konstatovat, že žalobce neuvádí žádnou výjimku udělenou příslušnými orgány za účelem dosáhnout uvolnění uvedených podílů po přijetí omezujících opatření vůči němu.

155 Z toho vyplývá, že vzhledem k neexistenci důkazů o slučitelnosti tvrzeného převodu podílů žalobce ve společnosti CTF Holdings s ustanoveními unijního práva týkajícími se omezujících opatření, jakož i neexistenci důkazů o skutečném převodu bez smluvního ujednání s rozvazovací podmínkou, se Rada nedopustila nesprávného posouzení, když měla za to, že v okamžiku přijetí aktů ze září 2023 byl žalobce akcionářem této společnosti.

156 Zadruhé, pokud jde o tvrzený převod podílů ve společnosti ABH Holdings, žalobce uvádí, že k němu došlo den před zařazením jeho jména na sporné seznamy, tedy dne 14. března 2022.

157 Je pravda, že z písemností č. 9, 19 a 20 spisu WK 10524/2023 REV 1, což jsou články z tisku, které se týkají převodu ruských aktiv držených společností ABH Holdings do Ruska, na němž se měl žalobce podílet, vyplývá, že žalobce převedl své podíly v uvedené společnosti na pana [*důvěrné*] v březnu 2022. Tyto články však neobsahují žádný údaj o přesném datu, ke kterému bylo vlastnické právo k akciím žalobce skutečně převedeno na pana [*důvěrné*], a zejména to, zda byl tento převod dokončen před přijetím omezujících opatření ve vztahu k žalobci.

158 Stejně tak, pokud jde o důkazy od Ukrajinské národní banky, je pravda, že z písemností č. 1 spisu WK 17621/2022 INIT a z písemnosti č. 2 spisu WK 10555/2023 INIT, a sice z tiskových zpráv této instituce zveřejněných dne 28. října 2022 a dne 20. července 2023, vyplývá, že pan [*důvěrné*] [2] držel kvalifikovaný 40,9614 % podíl ve společnosti Sense Bank (dříve Alfa Bank Ukrajina, kterou držela společnost ABH Holdings) po údajném převodu podílů v posledně jmenované společnosti, které držel žalobce a jeden další akcionář. Tyto tiskové zprávy uvedené národní banky však rovněž zdůrazňují, že k nabytí uvedených podílů došlo bez jejího předchozího schválení. Z dopisu této národní banky ze dne 5. června 2023 zaslaného Komisi (písemnost č. 1 spisu WK 10555/2023 INIT) kromě toho vyplývá, že v souladu s ukrajinským právem souhlas umožňující nabytí významného podílu panem [*důvěrné*] v Sense Bank měl být považován za od počátku neplatný.

159 Pokud jde o rozhodnutí Ukrajinské národní banky ze dne 15. dubna 2022, připojené k replice (příloha C.3 repliky), je třeba uvést, že tato instituce v bodě 1 výroku tohoto rozhodnutí konstatuje, že nabytí významného podílu v Sense Bank panem [*důvěrné*] proběhlo v rozporu s ukrajinským právem, které v zásadě ukládá každému, kdo plánuje nabýt významný podíl v ukrajinské finanční instituci, aby o tom předem informoval uvedenou národní banku a vyčkal

[2] – Skryté důvěrné údaje.

na její předchozí schválení. Kromě toho ani výrok, ani odůvodnění uvedeného rozhodnutí výslovně nestanoví, že by pan [*důvěrné*] nabyl vlastnické právo k podílům žalobce ve společnosti ABH Holdings dne 14. března 2022. Pokud jde tedy o aktiva posledně uvedené společnosti, která se nacházela na Ukrajině, tato národní banka pouze konstatovala, že převod byl proveden v rozporu s ukrajinským bankovním právem.

160 Z toho vyplývá, že rozhodnutí Ukrajinské národní banky ze dne 15. dubna 2022 nemůže prokázat, že vlastnické právo k podílům žalobce ve společnosti ABH Holdings bylo převedeno na pana [*důvěrné*] před 15. březnem 2022.

161 Je třeba uvést, že ani ostatní důkazy předložené žalobcem nemohou prokázat, že vlastnické právo k jeho podílům ve společnosti ABH Holdings bylo skutečně převedeno na pana [*důvěrné*] před 15. březnem 2022.

162 Pokud jde o osvědčení vystavené auditory společnosti ABH Holdings (příloha A.30 žaloby), jakož i osvědčení vydané advokátní kanceláří této společnosti (příloha A.25 žaloby), je třeba uvést, že žádné z těchto osvědčení jednoznačně nevede k závěru, že převod vlastnického práva k podílům žalobce v uvedené společnosti byl účinný před uvedeným datem. V prvním z těchto osvědčení se uvádí, že „v březnu 2022 žalobce prodal všechny své akcie a nebyl již akcionářem [dotčené společnosti]“, aniž je výslovně uvedeno přesné datum skutečného převodu akcií. V druhém z těchto osvědčení se pouze konstatuje, že akcionáři mohou hlasovat svobodně. Je pravda, že uvedené osvědčení vyjmenovává seznam dokumentů, mezi něž patří mimo jiné dokumenty o převodech týkající se prodeje podílů žalobce v této společnosti panu [*důvěrné*] dne 14. března 2022, stanovy dotčené společnosti, dohoda mezi akcionáři, informace o smluvních vztazích mezi touto společností a jmenovanými osobami nebo smlouva o přistoupení k závazku uzavřená dne 25. dubna 2022 mezi toutéž společností a panem [důvěrné]. Jelikož však tyto dokumenty, které nejsou přiloženy k osvědčení, nebyly předloženy, není možné určit, zda k převodu vlastnického práva k uvedeným podílům skutečně došlo před 15. březnem 2022.

163 Pokud jde o osvědčení vystavené dne 6. dubna 2022 ředitelem společnosti ABH Holdings (příloha A.30 žaloby), podle kterého žalobce již neměl majetkovou účast od prodeje svých podílů v uvedené společnosti třetí osobě, ke kterému údajně došlo dne 14. března 2022, je třeba v souladu s judikaturou připomenutou v bodě 95 výše uvést, že důkazní hodnota tohoto osvědčení, které vydal ředitel této společnosti, v níž byl žalobce akcionářem, musí být relativizována (rozsudek ze dne 15. listopadu 2023, OT v. Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 153). Vzhledem k tomu, že neexistují další důkazy na podporu takového tvrzení, nemůže toto osvědčení samo o sobě prokázat, že převod vlastnického práva k uvedeným podílům byl účinný od 14. března 2022.

164 Pokud jde o výpis z rejstříku skutečných vlastníků společnosti ABH Holdings vyhotovený Luxembourg Business Register, bez ohledu na spolehlivost tohoto dokumentu, který neobsahuje podpis správce rejstříku, je třeba uvést, že jako datum poslední změny je uvedeno datum 22. března 2022, tedy týden po vstupu opatření ke zmrazení finančních prostředků žalobce v platnost. Za okolností projednávané věci, které se vyznačují významnými převody podílů, ke kterým údajně došlo den před vstupem uvedených opatření v platnost (viz bod 135 výše), uvedený výpis nemůže stačit k prokázání toho, že žalobce skutečně převedl vlastnické právo ke svým podílům v uvedené společnosti před tím, než byly jeho finanční prostředky zmrazeny. Ze stejných důvodů, jako jsou důvody uvedené v bodě 151 výše, totiž tento výpis nemůže prokázat, že převod vlastnického práva k uvedeným podílům byl účinný před 15. březnem 2022.

165 Kromě toho je třeba poukázat na to, že s ohledem na blízkost tvrzeného převodu k datu zařazení jména žalobce na sporné seznamy nemůže předložení kupní smlouvy uzavřené před 15. březnem 2022 samo o sobě stačit k prokázání toho, že ke skutečnému převodu vlastnického práva k podílům žalobce ve společnosti ABH Holdings došlo před vstupem opatření o zmrazení finančních prostředků v platnost. Aby byl převod vlastnického práva v souladu s unijním právem, musí být prokázáno, že tento převod byl dokončen před vstupem uvedených opatření v platnost podle předpisů vnitrostátního práva a použitelných ustanovení stanov. Vzhledem k tomu, že žalobce na jednání uznal, že stále neobdržel platbu za převod uvedených podílů, musí rovněž prokázat, že smluvní ustanovení upravující postoupení nebyla vázána na rozvazovací podmínku v případě nezaplacení kupní ceny nebo v případě odložené platby.

166 S ohledem na úvahy uvedené v bodech 157 až 165 výše se tudíž Rada nedopustila nesprávného posouzení, když měla za to, že v okamžiku přijetí aktů ze září 2023 byl žalobce akcionářem společnosti ABH Holdings.

167 Jelikož tedy Rada správně považovala žalobce za akcionáře společností CTF Holdings (viz bod 155 výše) a ABH Holdings (viz bod 166 výše), nelze jí vytýkat, že se dopustila nesprávného posouzení, když žalobce v době přijetí aktů ze září 2023 označila za jednoho z vlastníků konsorcia Alfa Group.

168 Je přitom nesporné, že Alfa Bank Rusko je jednou z největších ruských komerčních a soukromých obchodních bank, že společnost AlfaStrakhovanie je jednou z největších pojišťovacích společností v Rusku a společnost X5 Retail Group je jednou z největších společností v odvětví maloobchodu v Rusku. Pokud jde o společnost A1 (dříve Alfa-Eco), jedná se podle všeho o investiční společnost se sídlem v Rusku.

169 S ohledem na význam činností společností konsorcia Alfa Group v Rusku tedy Rada mohla mít za to, aniž se dopustila nesprávného posouzení, že žalobce je předním podnikatelem působícím v Rusku ve smyslu první části pozměněného kritéria g).

170 Ostatní argumenty žalobce nemohou tento závěr zpochybnit.

171 Zaprvé argumentace žalobce vycházející z toho, že výkon výkonné funkce je nezbytnou podmínkou k tomu, aby mohl být považován za „předního“ [podnikatele] ve smyslu první části pozměněného kritéria g), nemůže obstát. Vzhledem k tomu, že pouhá držba významných kapitálových podílů v jedné nebo více významných společnostech může stačit ke kvalifikaci určité osoby jako předního podnikatele, výkon výkonné funkce není nezbytnou podmínkou pro kvalifikaci fyzické osoby jako „předního“ podnikatele (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. listopadu 2023, OT v. Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 151). Proto je irelevantní skutečnost, že žalobce již několik let před přijetím původních aktů nevykonával výkonnou funkci v subjektech propojených s konsorciem Alfa Group.

172 Zadruhé je třeba rovněž odmítnout argumentaci žalobce, podle které nevykonával činnost v Rusku, protože z judikatury v oblasti DPH vyplývá, že pouhá držba akcií, ať už skutečná nebo předpokládaná, nestačí sama o sobě k tomu, aby představovala výkon „hospodářské činnosti“. Stačí totiž připomenout, že pojem „hospodářská činnost“ v oblasti DPH spadá do jiného právního kontextu, než je právní kontext, jehož součástí je pozměněné kritérium g), jehož první část se týká předních podnikatelů „působící[ch] v Rusku“ (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. září 2024, OT v. Rada, T-286/23, nezveřejněný, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2024:606, bod 92).

173 Zatřetí je třeba odmítnout argumentaci žalobce vycházející z toho, že se na něj nevztahuje domněnka vzájemné závislosti mezi předními podnikateli a ruskou vládou, neboť nepatří do kategorie podnikatelů blízkých V. Putinovi a žádný z jeho podniků se netěšil přednostnímu zacházení ze strany orgánů veřejné moci. V tomto ohledu je třeba nejprve zdůraznit, že cílem první části pozměněného kritéria g) bylo pouze zavést objektivní, autonomní a dostatečné kritérium umožňující odůvodnit zařazení jména určitých osob na sporné seznamy, které vyžaduje, aby Rada předložila důkaz o dvou kumulativních skutečnostech, a sice že dotčená osoba je předním podnikatelem a tato osoba působí v Rusku. Žalobce proto nemůže tvrdit, že uvedená část kritéria zavedla domněnku (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek ze dne 9. července 2020, Haswani v. Rada, C-241/19 P, EU:C:2020:545, bod 79 a citovaná judikatura). Dále, jak bylo uvedeno v bodě 124 výše, k odůvodnění uvedeného zařazení na základě této části kritéria není nezbytné prokázat vazbu mezi žalobcem a ruským režimem, ani důkaz o podpoře tohoto režimu nebo prospěchu z něj. Pro účely použití téže části kritéria je tedy irelevantní otázka, zda je žalobce blízký V. Putinovi s vazbami na KGB nebo síť v Petrohradu, zda vykonává činnost v odvětvích kontrolovaných státem, nebo zda měl prospěch z veřejných zakázek, daňových zvýhodnění nebo zvláštního zacházení. Totéž platí, pokud jde o skutečnost, že ve správní radě žádné z jeho společností nezasedal ministr ruské vlády ani osobní fiduciář.

174 Začtvrté, pokud žalobce hodlá tvrdit, že se Rada dopustila nesprávného posouzení, protože konsorcium Alfa Group nemá právní subjektivitu, takže není možné být jejím akcionářem, nemůže taková argumentace obstát. Postavení akcionáře tohoto konsorcia se totiž může týkat všech podniků, které jsou součástí uvedeného konsorcia (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. září 2024, OT v. Rada, T-286/23, nezveřejněný, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2024:606, bod 116). Kromě toho, jak vyplývá z písemnosti č. 2 spisu WK 10524/2023 REV 1, a sice internetové stránky společnosti AlfaStrakhovanie, tato společnost se prezentuje jako součást „finančního a průmyslového konsorcia Alfa Group“.

175 Z výše uvedeného vyplývá, že žalobce neprokázal, že se Rada dopustila nesprávného posouzení, když přijetím aktů ze září 2023 ponechala jeho jméno na sporných seznamech na základě první části pozměněného kritéria g).

176 Na druhém místě je pro úplnost třeba poukázat na to, že na rozdíl od čl. 2 odst. 1 písm. g) rozhodnutí 2014/145 v jeho původním znění vyplývajícím z rozhodnutí 2022/329 a od první části pozměněného kritéria g), které konkrétně označují „přední podnikatele“, třetí část pozměněného kritéria g) rozšiřuje osobní působnost omezujících opatření tím, že již nevyžaduje, aby se jednalo o „přední“ podnikatele.

177 Je třeba zdůraznit, že s ohledem na cíle sledované Radou, které jsou připomenuty v bodě 4 odůvodnění rozhodnutí 2023/1094 a které spočívají ve vyvinutí maximálního tlaku na ruské orgány, aby ukončily činnost a politiku destabilizující Ukrajinu, se pojem „podnikatelé“ vztahuje pouze na fyzické osoby, které vykonávají kvalitativně nebo kvantitativně nezanedbatelnou hospodářskou činnost v hospodářských odvětvích, která poskytují značné zdroje příjmů vládě Ruské federace, a jejichž zařazení na dotčený seznam tak může zvýšit náklady na činnosti Ruské federace směřující k narušení územní celistvosti, svrchovanosti a nezávislosti Ukrajiny, a tudíž zvýšit tlak vyvíjený na Ruskou federaci odpovědnou za invazi na Ukrajinu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 29. ledna 2025, Vinokurov v. Rada, T-1106/23, nezveřejněný, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2025:106, bod 48).

178 Navíc, pokud jde o hospodářská odvětví, která poskytují značné zdroje příjmů vládě Ruské federace, ze znění třetí části pozměněného kritéria g) jednoznačně vyplývá, že značné zdroje příjmů musí vládě Ruské federace poskytovat hospodářské odvětví, a nikoli fyzická či právnická osoba, jejíž jméno nebo název je zařazen na sporné seznamy. Je pravda, že rozhodnutí 2014/145, ve znění pozdějších předpisů, pojem „značné zdroje příjmů“ nedefinuje. Nic to však nemění na tom, že použití přídavného jména „značné“, které se vztahuje k řídícímu spojení „zdroj příjmů“, znamená, že tento zdroj příjmů musí být významný, a tedy nezanedbatelný (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 29. ledna 2025, Vinokurov v. Rada, T-1106/23, nezveřejněný, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2025:106, bod 49).

179 V projednávané věci žalobce uznává, že v okamžiku přijetí aktů ze září 2023 byl stále akcionářem společnosti Rosvodokanal. Je třeba uvést, že v propagačním dokumentu konsorcia Alfa Group (příloha B.2 žalobní odpovědi) je uvedená společnost popsána jako jeden z největších ruských soukromých provozovatelů v oblasti zásobování vodou a sanitačních zařízení, kteří poskytují služby přibližně 5 milionům zákazníků, působí v sedmi ruských městech a zaměstnávají přibližně 10 000 osob. Kromě toho, jak vyplývá z písemnosti č. 2 důkazního spisu WK 10524/2023 REV 1, tato společnost je zmíněna jako náležející do uvedeného konsorcia.

180 V důsledku toho je třeba mít za to, že žalobce již z důvodu svého postavení akcionáře společnosti Rosvodokanal vykonává hospodářskou činnost kvalitativně nebo kvantitativně nezanedbatelnou, takže se na něj vztahuje postavení podnikatele ve smyslu třetí části pozměněného kritéria g).

181 Podle judikatury přitom odvětví zásobování vodou a sanitačních zařízení poskytuje ruské vládě značné zdroje příjmů, neboť v roce 2022 dosáhlo daňových příjmů ve výši více než 94 miliard ruských rublů (RUB) (přibližně 967 milionů eur) (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. září 2024, OT v. Rada, T-286/23, nezveřejněný, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2024:606, body 126 a 127).

182 Argumentace, kterou vznesl žalobce na jednání, vycházející z toho, že daně zaplacené společností Rosvodokanal představují pouze velmi malou část celkové částky daní placených tímto odvětvím, nemůže obstát. Jak totiž bylo připomenuto v bodě 178 výše, důležité jsou příjmy generované odvětvím, a nikoli daně zaplacené dotyčnou osobou nebo subjektem.

183 Z toho vyplývá, že samotná skutečnost, že žalobce byl akcionářem společnosti Rosvodokanal v okamžiku přijetí aktů ze září 2023, postačovala k tomu, aby jeho osobní situace spadala do působnosti třetí části pozměněného kritéria g).

184 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy se Rada nedopustila nesprávného posouzení, když měla ke dni přijetí aktů ze září 2023 za to, že žalobce je předním podnikatelem působícím v Rusku ve smyslu první části pozměněného kritéria g), jakož i podnikatelem působícím v odvětví, které poskytuje značné zdroje příjmů vládě Ruské federace ve smyslu třetí části pozměněného kritéria g).

185 Podle judikatury přitom platí, pokud jde o přezkum legality rozhodnutí o přijetí omezujících opatření a s ohledem na jejich preventivní povahu, že pokud je unijní soud toho názoru, že alespoň jeden z uvedených důvodů je dostatečně přesný a konkrétní, podložený a představuje sám o sobě dostatečný základ pro toto rozhodnutí, pak okolnost, že ostatní z těchto důvodů tento požadavek nesplňují, neodůvodňuje zrušení uvedeného rozhodnutí (viz rozsudek ze dne

28. listopadu 2013, Rada v. Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, bod 72 a citovaná judikatura, a ze dne 15. listopadu 2023, OT v. Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 186).

186 Aniž je tedy nutné zkoumat ostatní argumenty žalobce směřující ke zpochybnění ponechání jeho jména na sporných seznamech na základě kritéria d), je třeba zamítnout první žalobní důvod vycházející z nesprávného posouzení, kterého se dopustila Rada, když přijetím aktů ze září 2023 rozhodla o ponechání jména žalobce na sporných seznamech.

c) K aktům z března 2024

187 Žalobce tvrdí, že od března 2022 již není akcionářem konsorcia Alfa Group. Uvádí, že své podíly ve společnostech Alfa Bank Rusko, AlfaStrakhovanie Rusko a CTF Holdings převedl.

188 S ohledem na rozsudky ze dne 10. dubna 2024, Aven v. Rada (T-301/22, nezveřejněný, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2024:214), a ze dne 10. dubna 2024, Fridman v. Rada (T-304/22, nezveřejněný, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2024:215), má žalobce za to, že ponechání jeho jména na sporných seznamech představuje neodůvodněné rozdílné zacházení s jeho osobní situací a osobní situací žalobců ve věcech, v nichž byly vydány uvedené rozsudky.

189 Rada s argumentací žalobce nesouhlasí.

190 K obecnému kontextu, který odůvodňoval přijetí dotčených omezujících opatření Radou (viz bod 88 výše), je třeba konstatovat, že ke dni přijetí aktů ze září 2024 byla situace na Ukrajině stále vážná. Stejně tak byla uvedená opatření stále odůvodněná s ohledem na sledovaný cíl, a to vyvinout maximální tlak na ruské orgány, aby ukončily jednání a politiku destabilizující Ukrajinu a vojenskou agresi proti této zemi, a zvýšit náklady na činnosti Ruské federace směřující k narušení územní celistvosti, svrchovanosti a nezávislosti Ukrajiny.

191 Pokud jde o osobní situaci žalobce, v odůvodnění zařazení na seznam aktů z března 2024 již není označen jako „jeden z největších akcionářů konsorcia Alfa Group“, ale jako „hlavní[…] akcionář[…] konsorcia Alfa Group“. Je tedy třeba mít za to, že se v podstatě jedná o stejné odůvodnění jako v aktech ze září 2023.

192 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že v rámci přezkumného řízení, které vedlo k přijetí aktů z března 2024, se žalobce nedovolával žádné nové skutečnosti, aby prokázal, že již není hlavním akcionářem konsorcia Alfa Group.

193 V rámci návrhu na úpravu žaloby žalobce za účelem prokázání, že již nebyl hlavním akcionářem konsorcia Alfa Group prostřednictvím společnosti ABH Holdings, předložil výpis z rejstříku skutečných vlastníků této společnosti vystavený Luxembourg Business Register (příloha E.5 uvedeného spisu), který na rozdíl od výpisu obsaženého v příloze A.28 žaloby obsahuje podpis správce rejstříku.

194 Zaprvé, pokud jde o uplatnění první části pozměněného kritéria g) na žalobce, je třeba uvést, že žalobce nepředložil žádný nový důkaz, který by prokazoval, že převod vlastnického práva k jeho podílům ve společnosti CTF Holdings byl účinný před datem vstupu v platnost omezujících opatření, která vůči němu byla přijata. Ze stejných důvodů, jako jsou důvody uvedené

v bodech 142 až 155 výše, je proto třeba konstatovat, že se Rada nedopustila nesprávného posouzení, když měla za to, že žalobce byl akcionářem uvedené společnosti v okamžiku přijetí aktů z března 2024.

195 Pokud jde o tvrzený převod jeho podílů ve společnosti ABH Holdings, vzhledem k tomu, že výpis z rejstříku skutečných vlastníků obsahující podpis správce rejstříku neuvádí přesné datum, ke kterému byly uvedené podíly převedeny na nabyvatele, je třeba mít ze stejných důvodů, které jsou uvedeny v bodech 164 a 165 výše, za to, že tento výpis nemůže stačit k prokázání toho, že vlastnické právo k těmto podílům bylo skutečně převedeno před 15. březnem 2022. Stejně tak vzhledem k tomu, že nabyvatel nesplnil svou platební povinnost, musí být rovněž prokázáno, že smluvní ustanovení upravující převod nebyla v případě nezaplacení ceny vázána na rozvazovací podmínku. Ze stejných důvodů, které jsou uvedeny v bodech 157 až 166 výše, je proto třeba konstatovat, že se Rada nedopustila nesprávného posouzení, když měla za to, že žalobce byl akcionářem uvedené společnosti v okamžiku přijetí aktů z března 2024.

196 Z toho vyplývá, že Rada mohla mít za to, že žalobce byl v okamžiku přijetí aktů z března 2024 hlavním akcionářem konsorcia Alfa Group, takže ponechání jeho jména na sporných seznamech na základě první části pozměněného kritéria g) bylo opodstatněné.

197 V každém případě vzhledem k tomu, že žalobce na jednání uznal, že byl v okamžiku přijetí aktů z března 2024 stále akcionářem společnosti Rosvodokanal, je ze stejných důvodů, které jsou uvedeny v bodech 179 až 183 výše, pouze na základě skutečnosti, že je akcionářem této společnosti, ponechání jeho jména na sporných seznamech odůvodněno na základě třetí části pozměněného kritéria g).

198 Žalobce navíc nemůže tvrdit, že ponechání jeho jména na sporných seznamech představuje neodůvodněné rozdílné zacházení ve srovnání se situací M. Fridmana a P. Avena na základě toho, že akty, které se jich týkají, byly zrušeny rozsudky ze dne 10. dubna 2024, Aven v. Rada (T-301/22, nezveřejněný, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2024:214), a ze dne 10. dubna 2024, Fridman v. Rada (T-304/22, nezveřejněný, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2024:215). Jak totiž vyplývá z odůvodnění rozsudků ze dne 10. dubna 2024, Aven v. Rada (T-301/22, nezveřejněný, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2024:214), a ze dne 10. dubna 2024, Fridman v. Rada (T-304/22, nezveřejněný, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2024:215), zařazení jmen žalobců na seznamy dotčené ve věcech, v nichž byly vydány uvedené rozsudky, nebylo založeno na původním kritériu g), ani na pozměněném kritériu g).

199 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy se Rada nedopustila nesprávného posouzení, když měla ke dni přijetí aktů ze září 2024 za to, že žalobce je předním podnikatelem působícím v Rusku ve smyslu první části pozměněného kritéria g), jakož i podnikatelem působícím v odvětví, které poskytuje značné zdroje příjmů vládě Ruské federace ve smyslu třetí části pozměněného kritéria g).

200 Podle judikatury přitom platí, pokud jde o přezkum legality rozhodnutí o přijetí omezujících opatření a s ohledem na jejich preventivní povahu, že pokud je unijní soud toho názoru, že alespoň jeden z uvedených důvodů je dostatečně přesný a konkrétní, podložený a představuje sám o sobě dostatečný základ pro toto rozhodnutí, pak okolnost, že ostatní z těchto důvodů tento požadavek nesplňují, neodůvodňuje zrušení uvedeného rozhodnutí (viz rozsudek ze dne

28. listopadu 2013, Rada v. Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, bod 72, a ze dne 15. listopadu 2023, OT v. Rada, T-193/22, EU:T:2023:716, bod 186).

201 Aniž je tedy nutné zkoumat ostatní argumenty žalobce směřující ke zpochybnění ponechání jeho jména na sporných seznamech na základě kritéria d), je třeba první žalobní důvod, vycházející z nesprávného posouzení při přijímání aktů z března 2024, zamítnout.

202 První žalobní důvod vycházející z nesprávného posouzení tedy musí být zamítnut v plném rozsahu.

3. Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady proporcionality

203 Žalobce má za to, že omezující opatření, která vůči němu byla přijata, porušují zásadu proporcionality zakotvenou v čl. 5 odst. 4 SEU. Vzhledem k tomu, že název Alfa Bank byl na základě aktů uvedených v bodě 12 výše zařazen na sporné seznamy dne 13. března 2023, je podle něj nepřiměřené zachovat omezující opatření vůči němu, aby bylo dosaženo sledovaných cílů. Má za to, že vzhledem k tomu, že nikdy neřídil uvedenou společnost, na kterou se vztahují omezující opatření, nemá bydliště v Rusku a není v této zemi daňovým poplatníkem, nemůže ponechání jeho jména na sporných seznamech dosáhnout sledovaných cílů, a sice vyvíjet tlak na ruské činitele s rozhodovací pravomocí. Má rovněž za to, že vzhledem k tomu, že již není akcionářem společností a nezastává žádnou vedoucí nebo řídící funkci v žádné z nich, nemůže na ně vykonávat vliv.

204 Kromě toho žalobce tvrdí, že výjimky, na jejichž základě je možné požadovat uvolnění určitých finančních prostředků, aby bylo možné uspokojit základní potřeby, nejsou účinné vzhledem k překážkám, na které naráží při jejich provádění vnitrostátními orgány a při poskytování finančních prostředků finančními institucemi.

205 Žalobce má navíc za to, že s ohledem na návrhy Komise na přijetí pravidel umožňujících konfiskaci a zabavení zmrazeného majetku již omezující opatření nemohou být považována za dočasná, zajišťovací a preventivní.

206 Žalobce Radě rovněž vytýká, že neposoudila dopad omezujících opatření s cílem určit, zda tato opatření skutečně přispěla k dosažení sledovaných cílů. Domnívá se, že cílů sledovaných omezujícími opatřeními nebylo v projednávané věci dosaženo, neboť válka je prohrána.

207 Rada s argumentací žalobce nesouhlasí.

208 Je třeba připomenout, že zásada proporcionality, která je součástí obecných zásad unijního práva a je převzata v čl. 5 odst. 4 SEU, vyžaduje, aby prostředky zavedené ustanovením unijního práva byly způsobilé k uskutečnění legitimních cílů sledovaných dotyčnou právní úpravou a nepřekračovaly meze toho, co je k dosažení uvedených cílů nezbytné (rozsudky ze dne 15. listopadu 2012, Al-Aqsa v. Rada a Nizozemsko v. Al-Aqsa, C-539/10 P a C-550/10 P, EU:C:2012:711, bod 122, a ze dne 1. června 2022, Prigožin v. Rada, T-723/20, nezveřejněný, EU:T:2022:317, bod 133).

209 Judikatura v tomto ohledu upřesňuje, že co se týče soudního přezkumu dodržování zásady proporcionality, je třeba unijnímu normotvůrci přiznat široký prostor pro uvážení v oblastech, které z jeho strany předpokládají rozhodnutí politické, ekonomické a sociální povahy a v jejichž

rámci má provést komplexní posouzení. Legalita opatření přijatého v těchto oblastech může být proto dotčena pouze zjevně nepřiměřeným charakterem takového opatření ve vztahu k cíli, který hodlá příslušný orgán sledovat (viz rozsudek ze dne 30. listopadu 2016, Rotenberg v. Rada, T-720/14, EU:T:2016:689, bod 179 a citovaná judikatura).

210 V projednávané věci je třeba poukázat na to, že dotčená omezující opatření odpovídají cíli obecného zájmu, který jako takový Unie uznává a který je způsobilý ospravedlnit i značné negativní následky pro určité hospodářské subjekty (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek ze dne 28. března 2017, Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, bod 150). Jejich cílem je totiž vyvinout tlak na ruské orgány, aby ukončily jednání a politiku destabilizující Ukrajinu. Konkrétně přijetím omezujících opatření namířených proti předním podnikatelům působícím v Rusku a podnikatelům působícím v odvětvích, která poskytují značné zdroje příjmů vládě Ruské federace, se Rada snaží zaprvé využít vlivu, který tyto osoby mohou mít na ruský režim, tím, že je nutí vyvíjet tlak na tuto vládu, aby změnila svou politiku, a zadruhé zvýšit náklady na činnosti Ruské federace, které narušují územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny. Unie tedy podle všeho usiluje o snížení příjmů ruského státu a o vyvíjení tlaku na ruskou vládu s cílem omezit její schopnost financovat činnosti, které ohrožují územní celistvost, svrchovanost a nezávislost Ukrajiny, a ukončit je v zájmu zachování evropské a celosvětové stability. Jedná se přitom o cíl, který spadá mezi cíle sledované v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky a uvedené v čl. 21 odst. 2 písm. c) SEU, jako je zachování míru, předcházení konfliktům a posílení mezinárodní bezpečnosti.

211 Je tedy třeba mít za to, že omezující opatření přijatá vůči žalobci nejsou zjevně nepřiměřená ve vztahu ke sledovaným cílům. Toto konstatování nemůže být zpochybněno skutečností, že název společnosti Alfa Bank byl zařazen na sporné seznamy. Vzhledem k tomu, že se na žalobce vztahuje první a třetí část pozměněného kritéria g), pouhá skutečnost, že se omezující opatření vztahují i na subjekt, s nímž je propojen, nemůže činit opatření, která se na něj vztahují, zjevně nepřiměřená k dosažení sledovaných cílů, jelikož jeho osobní prostředky nelze zaměňovat s finančními prostředky uvedené společnosti. Navíc je třeba poukázat na to, že konsorcium Alfa Group není tvořeno pouze touto společností, ale zahrnuje rovněž společnosti AlfaStrakhovanie, X5 Retail Group, A1 a Rosvodokanal.

212 Co se týče nezbytnosti dotčených omezujících opatření, je třeba konstatovat, že alternativní a méně omezující opatření, jako je systém předchozího schválení nebo povinnost dodatečného odůvodnění použití vyplacených finančních prostředků, neumožňují dosáhnout sledovaných cílů připomenutých v bodě 210 výše (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 30. listopadu 2016, Rotenberg v. Rada, T-720/14, EU:T:2016:689, bod 182 a citovaná judikatura).

213 V tomto ohledu pokud žalobce tvrdí, že zařazení názvu společnosti Alfa Bank na sporné seznamy může představovat méně omezující alternativní opatření, které by mohlo stejně účinně dosáhnout sledovaných cílů, musí být taková argumentace odmítnuta. Majetek žalobce se totiž liší od majetku uvedené společnosti a neomezuje se pouze na aktiva držená touto finanční institucí.

214 Navíc je třeba připomenout, že omezující opatření představují dočasná a zrušitelná omezení a jsou upraveny možnosti výjimek.

215 Žalobce nemůže toto konstatování zpochybnit tvrzením, že se potýká s problémy při uplatňování výjimek stanovených v čl. 2 odst. 3 a 4 rozhodnutí 2014/145, ve znění pozdějších předpisů, a v čl. 4 odst. 1, čl. 5 odst. 1 a čl. 6 odst. 1 nařízení č. 269/2014. V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury je pouze na příslušných vnitrostátních soudech, aby přezkoumaly

platnost vnitrostátních opatření provádějících unijní akty (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 11. července 1996, Branco v. Komise, T-271/94, EU:T:1996:103, bod 53, a ze dne 14. dubna 2016, Ben Ali v. Rada, T-200/14, nezveřejněný, EU:T:2016:216, bod 268). V případě, že by se vnitrostátní soudy setkaly s obtížemi při výkladu výše uvedených výjimek, mají tak možnost předložit Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU. Stejně tak Tribunál nemá na základě článku 263 SFEU pravomoc rozhodovat spory mezi žalobcem a finančními institucemi, které mu neposkytly finanční prostředky, ačkoli příslušný vnitrostátní orgán udělil povolení.

216 Dočasná a zrušitelná povaha omezujících opatření není zpochybněna ani návrhem Komise na konfiskaci zmrazeného majetku. Jak totiž uvádí Rada, právní úprava platná při přijímání aktů ze září 2023 a z března 2024 nestanoví možnost zkonfiskovat finanční prostředky osob, na které se vztahují omezující opatření, pokud nedošlo k porušení ustanovení nařízení č. 269/2014, ve znění pozdějších předpisů. V tomto ohledu je třeba konstatovat, že čl. 15 odst. 1 uvedeného nařízení stanoví „vhodná opatření“ pro konfiskaci výnosů za porušení uvedeného nařízení. Z toho vyplývá, že Rada ponechala vnitrostátním orgánům prostor pro uvážení, pokud jde o vymezení, povahu a rozsah této konfiskace (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. září 2024, Timčenko a Timčenko v. Rada, T-644/22, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2024:621, bod 104). Kromě toho je třeba konstatovat, že žalobce netvrdí, že omezující opatření, která vůči němu byla přijata, s sebou nesla konfiskaci jeho finančních prostředků. Žalobce proto nemůže důvodně tvrdit, že uvedená opatření nemají dočasnou a zrušitelnou povahu.

217 Z toho vyplývá, že v projednávané věci nejsou nepříznivé následky způsobené žalobci zjevně nepřiměřené významu cílů sledovaných napadenými akty.

218 V poslední řadě žalobce nemůže důvodně tvrdit, že Rada neposoudila dopad omezujících opatření a v okamžiku přijetí napadených aktů, protože válka byla prohraná, již nebylo zachování omezujících opatření vůči němu odůvodněné. Jak totiž vyplývá z bodu 3 odůvodnění rozhodnutí 2023/1767 a z bodu 4 odůvodnění rozhodnutí 2024/847, v té době pokračovala útočná válka Ruské federace proti Ukrajině, což odůvodňovalo prodloužení omezujících opatření o šest měsíců. Kromě toho na rozdíl od toho, co tvrdí žalobce, byla jeho osobní situace pravidelně přezkoumávána, což vedlo Radu k zachování omezujících opatření vůči němu. Jak přitom vyplývá z přezkumu prvního žalobního důvodu, Rada platně prokázala, že žalobce spadá do kategorií osob uvedených v první a třetí části pozměněného kritéria g).

219 Z výše uvedeného vyplývá, že druhý žalobní důvod, vycházející z porušení zásady proporcionality musí být zamítnut.

220 Žalobu je tudíž třeba zamítnout v plném rozsahu.

V. K nákladům řízení

221 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Rada požadovala náhradu nákladů řízení a žalobce neměl ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedenému uložit povinnost nést vlastní náklady řízení a nahradit náklady řízení vynaložené Radou.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (první rozšířený senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) OT se ukládá náhrada nákladů řízení.

Mastroianni Brkan Gâlea

Tóth Kalėda

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 23. července 2025.

Podpisy

Obsah

I. Skutečnosti předcházející sporu . . . 2

II. Skutečnosti následující po podání žaloby . . . 5

III. Návrhová žádání účastníků řízení . . . 6

IV. Právní otázky . . . 7

A. K pravomoci Tribunálu rozhodnout o druhém bodu návrhových žádání žalobce . . . 7

B. K věci samé . . . 7

1. Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení práva na obhajobu a na účinnou soudní ochranu . . . 8

a) K aktům ze září 2023 . . . 8

b) K aktům z března 2024 . . . 12

2. K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nesprávného posouzení . . . 13

a) Úvodní poznámky . . . 13

b) K aktům ze září 2023 . . . 15

1) Ke spolehlivosti důkazů . . . 15

2) K uplatnění první a třetí části pozměněného kritéria g) na žalobce . . . 17

c) K aktům z března 2024 . . . 29

3. Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady proporcionality . . . 31

V. K nákladům řízení . . . 33